பெரியஎழுத்து

தேசிங்குராஜன் கதை

விலை அணா

B.R.N & SONS.
MADRAS.

உ S. M. Prakaash

புகழேந்திப் புலவர் இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

சித்திராபுத்திர நாயனர்

கதை

[படங்களுடன்]

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாச அச்சகம்,

சென்னை—1.

இதன் விலை] — [ரூபா. 1—00

கடவுள் துணை

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

காப்பு

அத்தனும் அயனுமாலு மானமாரிஷிகள்தேவர்
நித்தமும்பலபலன்கள் நெறியுடன்தெளிவதற்குச்
சித்திராபுத்திரனார்தாம் செனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தமாகஜமுகந்தொந்தி வயிறுநங்காப்பதாமே.

வெண்பா

சீர்கொண்ட பூதலத்திற் சித்திரபுத்ரன்கதையைப்
பார்கொண்ட செந்தமிழாற் பாடவே—ஏர்கொண்ட
வார்பூத்த கோலமுலை மாதுமையா ளீன்றெடுத்த
கார்பூத்த குஞ்சரத்தான் காப்பு.

விருத்தம்

ஆனைமுகமுமொருகொம்பும் அகன்றமார்புஞ் சிறுகண்ணும், பானைப்போலப் பெருவயிறும் பாங்காய்ப் பூணுநூலழகும், தானேதோன்றி யெனதுளத்திற் றய வாய்வாழும் விநாயகனே, நானே யுனதுபதந்தொழுதே னவிலுதிப்பாய் கணபதியே.

நூல்

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனே முன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திகணபதியே தூயவனே முன்னடவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியே முன்னடவாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன்திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள் தீர்ந்தனவே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே
சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்
சுந்தரியேவெள்ளை நிறச் சோதியேமுன்னடவாய்

பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
பத்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
பத்தியுடன்யானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதியரனாரும் அச்சுதனும்வேதாவும்
தீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக இருக்குமோர்நாளையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார்ஈச்சுரரும்
நன்றும்தீதுந்தெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற யமதருமர்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றியோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவறுமல் உள்ளபடிதானெழுத
வெற்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அந்தகரநாட்டுக்காம் அதிகாரியாங்கணக்கர்
மூத்திரைநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
ஏட்டுப்புறத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயகனார்
பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
தன்னை நினைத்தவர்க்கும் தன்னிமயஞ்செய்தவர்க்கும்
இந்நிலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
எல்லோரும்நீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனார்தம்கதையை உவப்போடுதான்கேளும்
அத்தர்திருக்கதையை அன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனார்தம்கதையைத் தினமிருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனார்தம்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
பரமனார்தம்கதையைப் பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பார்வேந்தர்தம்கதையைப் பண்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்ரபுத்ரர்கதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்தரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
புத்திரநற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதாம்வாழ
வேண்டுமென்றேயீச்சுரனார் விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
இனிமேல்நடத்துகிறேம் இப்போதுசெய்யும்வகை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராரும்பௌரணையில்
விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி

புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைகாயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
தோரணங்கள்கட்டித் துலங்குமேற்சுட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரே விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்குச் சிறக்கவேவைத்தபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி
சந்தனகுங்குமஞ் சரியாகத்தான்சாத்தி
வாழைகமுகுடனே வான்கரும்புதானிறுத்தி
பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைக்கனிகள்
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநெற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவமிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடிளநீரும் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொரிவிளங்காயுடனே பிட்டமுதுமெள்ளுருண்டை
கொழுக்கட்டைவகைகள் கொண்டுவந்துதான்படைத்து
தோசைவடைஇட்டிலியுந் தோன்றமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயசமும்பானகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமும்சமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
அடைக்காயுவெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்படைத்து
அத்தனார்தம்மருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து
நிவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்துத்
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத் தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன் பாதம், சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றி

செய்ய, மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளு நாதா. யெங்குமாய்நிறைந்தாய் நீயுமிறையவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்

என்று கணபதியைத் தோத்திரம் பண்ணி அருச்சனை நிவேதன முதலானதுஞ் செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை

சங்கரனார்கொண்டாடத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரரைச் சீருடனே தானிருத்திப்
பீதாம்பரஞ்சாத்திப் பரிவட்டந்தான் சாத்திப்
சீதளசந்தனமும் ஷண்பகமுந்தான்சாத்திச்
சுத்தமாயுள்ளவெல்லாந் தோன்றுமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளிலையினோடு விளங்கும்அடைகாயும்
உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்துப்
புத்தகத்தினோடிலங்கும் பொன்னெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடன்படைத்தங் கெல்லோருமிக்கதையைத்
தெண்டனிட்டேயிக்கதையைச் செப்பவேண்டுமென்று
பக்தியுடன்கேட்கப் பகராலுற்றவிக்கதையை
ஓங்குபுகழ்மாத ருண்மையாயெங்களுக்குச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேட்கலுற்றார்
கல்லுமுருகக் கருத்துடனேகேட்கலுற்றார்
மன்னும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைபதம்பெறுவார்
எந்தமனக்குன்றவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுவாய்ப்பல்லர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
கள்ளிகளாயுள்ளவர்கள் கணவனுரைகடந்தார்
பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்

உற்று நின்றுகேட்டு உறவைமுறித்தவர்கள்
பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாபியானவர்கள்
சண்டையிட்டு நித்தத் தன்பேச்சுமேலிடவே
கொண்டவனைப்பேணுத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
கடக்கவே நில்லுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமொழியைக்கேளுமென்றூர்
பெரியவர்முதலோர்க்குப் பிசகாமல்தானீந்து
வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றூர்
பத்தியுடன்கேட்டாற் பாடுகிறேனீர்கேளும்
ஈசனருளால் யமதர்மர்தன்னருகே
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
பாவங்கள்செய்வாரைப் பகுத்துக்கணகெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனூர்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
தேவலோகபட்டணத்திற் றிரமாய்நடந்தகதை
நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணி இருந்துமிகவாழ்கையிலே
புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றூர்
நல்லதொருபசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடிச்
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றூர்
பட்டணம்பல்காது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமையகன்று ஆயாசம்போய்விடுங்காண்

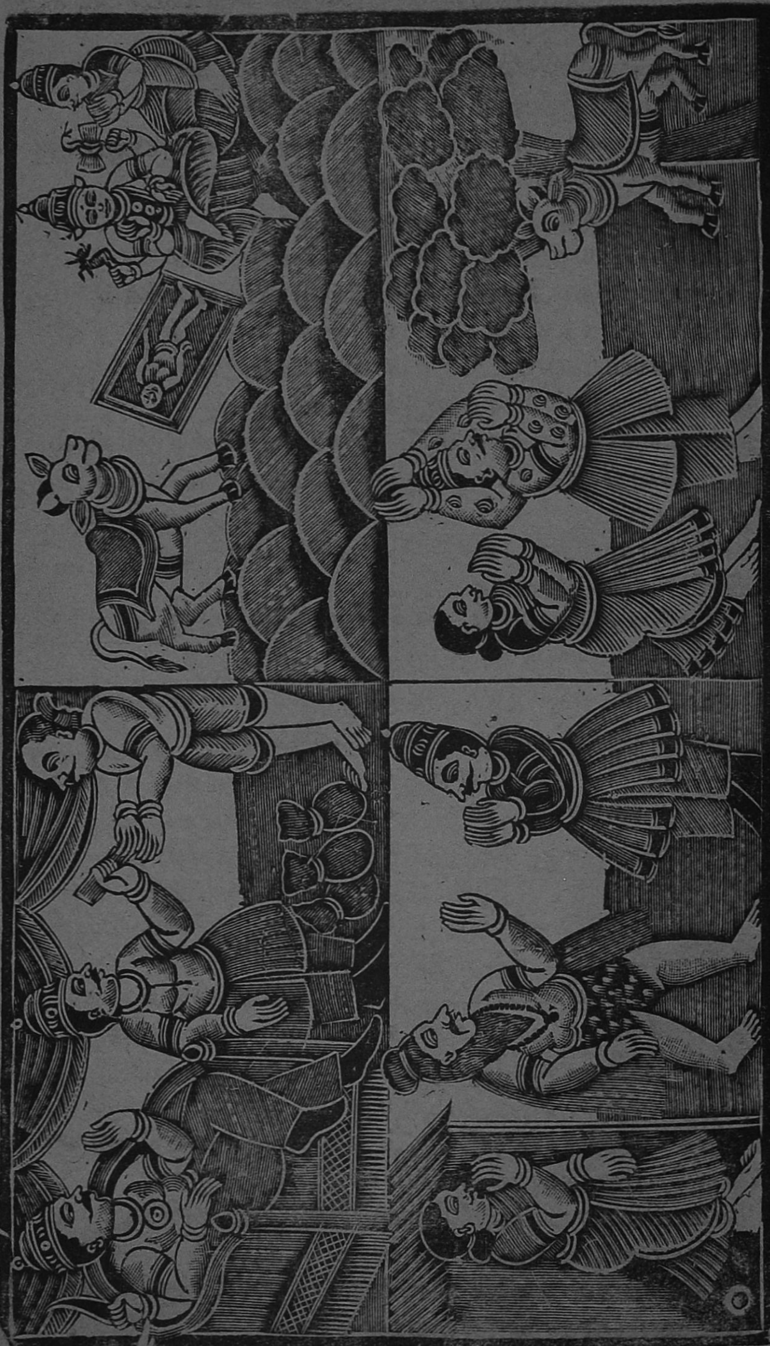

ஆபரணுதியெல்லாம் அழுந்திடுங்காண்மன்னவரே
சிந்தித்தகாரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
என்றுசொல்லவிந்திரனும் எண்ணியறங்களெல்லாம்
கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகசெய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்றனை நினைத்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோம் நீர்கேளும்
இந்தக்கதையை எள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்

சித்திராபுத்திரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்கநோன்பு
பக்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கிநல்ல [வார்
அத்தர்தம்பதியைச்சேர்ந்து அன்புடன்சுகித்துவாழ்
பக்தியாயென்றுமுன்பு பகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரே.

வசனம்

அதெப்படியென்று கேட்பீராகுல் அநேகமான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்பட்டுத தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவியம் முதலானவற்றை யெல்லாங்கொண்டு அநேக தருமங்களைச் செய்து பினபு பார்வதி சமேதராகிய ஈசுவரரை நினைத்துத் தவசுசெய்யச் சித்திர புத்திர நாயனார்வந்து அவதரித்ததாக நடந்த கதையானதால் இந்தக் கதையை மனம்வைத்து அன்பாகப் பக்தியுடனே கேட்டவர்களுக்கு வரும் பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைத்தாயாவார்
சத்திசிவம்பொருத்தித் தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடூழிகாலம்நேசமாய் வாழ்ந்திடுவாள்

மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளாரானாலும்
மண்ணும்மதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாம்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராருபௌரணையில்
சித்திரைமாதத் திருநோன்புநாளதனில்
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீசரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனத்தி லெந்நேரமும் நினைத்தால்
அங்கேதானேனும்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகும் தீங்கொன்றும்வாராது
தன்மையுடன்செல்வங்கள் நாள்தோறுமிகவுண்டாகும்
மூன்னேன்பிராத மூழுமூடரானாலும்
இந்நோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார்
மூத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள்தானீங்கும்
வல்வினைகளாவதெல்லாம் வழிவிலகித்தான்போகும்
நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நாயனார்பிறப்பை நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைசொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
அரனார்மனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுடையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறுமுண்டவர்கள்

சிவசிந்தையில்லாத ஜென்மங்களானவர்கள்
நல்வினையைசெய்யாத நரஜென்மமானவர்கள்
அசுரர்நாகர் அரக்கர்முதலானோர்
சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கண்செய்வதனால்
அதற்கானசெய்தி யடைவாய்ப்புகல்கின்றேன்
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்பாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதக்
கையாள்ஒருவனை நான் காரிகையேவேண்டுகின்றேன்
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூலமாயுலகத்தில் மூத்தமகன்றனைவைத்தோம்
மகாபாரதமெழுதி மெத்தவலுத்தான்காண்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசுவாமி
கோலப்பிரம்மாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தார்
அவனைத்துதித்தவர்க்கு அநேகவரங்கொடுப்பான்
புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்லுவானும்மகனும்
பாலரிருந்தும் பழிப்பார்க்கிடமானோம்
மக்களிருந்து மாதேபயனில்லை
நல்வினைகள் தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான்பொசிப்பார்
பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சத்தேயிருக்கும்
ஆதலால்ஓர்கணக்க னொருவனங்கேவேண்டுகிறேன்
என்றரனார்சொல்ல வியப்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்திர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள்பார்வதியும்
இன்பமாய்ப்பேசி யீசுவரருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவா
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனாரேதுசெய்தார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடென
அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவந்தாள்
சாதிலிங்கத்தோடு தவளநிறபச்சையுடன்
நீலமணிமஞ்சளுமாய் நெறியாகச்சேர்த்துடனே

பால்நிறமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போல் தயாநிதியுமாகவென்று
கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
திருக்கரத்தாற்றனுஞ் சிறப்பாயெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்தான்பார்த்துத்
திரிபுரையேநீயுஞ் சித்திரத்தைப்பாரெனவே
இந்தப்புதல்வனை நீ ரிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே தானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனார்தம்பேரருளால்
சித்திரத்திலேயுதித்த சிறப்பானபுத்திரனே
வாராய்மகனேயென்று மலர்க்கரங்கள் நீட்டிடவும்
கைகட்டிவாய்க்கட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்காலே கையிற்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரங்கள்பெறப்
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசந்நிதியில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் சென்னியின்மேற்குவித்
நிற்குமந்தவுத்தமனை நீலகண்டர்தான்பார்த்து [து
எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம்நீடூழி யாகவேதானிருப்பாய்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
எள்ளுக்குளெண்ணெபோ லெங்கும்நிறைந்திருப்போம்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டாயே
ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியாமற்
அறிவார்தவமுடையரா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
நன்றாயுரைக்கிறே நன்மகனேகேளப்பா
மோட்சவழிசத்திக்கு மொழிந்தோமதுபோல
மோட்சவழிவுபதேச மொழிந்தோமேயின்றுனக்கு
எங்களிடமனத்தி லிருக்குநினைவுகளு
தேவரசுரர்கள் சிறப்பானமாதவர்கள்
எறும்புகடையான யென்பத்துநாலும்
நூறாயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
தருமுதல்நற்கணக்குங் கட்டாயமெழுதுமென்றார்

கயிலாசத்திலுள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
மகமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
எல்லாகணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
உமையவளும்தானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டுத்திறந்து புதுப்பட்டுத்தான்கொடுத்துக்
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
முன்கையிற்காப்பிட்டு முழுமணியில்வளையிட்டுத்
தங்கச்சரப்பளியுந் தனியாரமுந்தரித்து
அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டிக்
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிப்போன்றன்சாத்தி
முப்புரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
தூய்மைபெருகும் சூளாமணிக்கவசம்
வில்சேர்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூட்டிப்
பார்வதிமீசுவரரு பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அரனார்மனமகிழ்ந்தே யச்சிறுவனையழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரரெனவே
உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமர்க்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலங் கணக்கெழுதுவாயென்றார்
உத்தமருமங்கே யுடன்வணங்கிக்கைகூப்பி
அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திராபுத்திரரை
மார்பிலணைத்து மகனேயெனமகிழ்ந்து
ஆருமறியாத அருள்பொருளார்தன்மகனே
சீருடனே நீயுஞ் சிவனாருட்படிக்குப்
பாரும்விசும்புமிந்தப் பரன்மொழிகள்தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடிப் பலன்கணக்குத்தானெழுதச்
சொல்லாக்கணக்கைச் சுருதியெனவுண்டாக்கிக்
கருமதிழல்போலக் கணக்கில்தினசரியும்
எழுதிவருவாய்நீ யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனவ்வேடு
எடுத்தவர்கள்பேசாமல் இயலிழலிலேசாட்சிசொல்லும்

உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
கணக்கராயிருந்து கருவூலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவூலம் ஏற்பித்தாளந்நேரம்
பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளவெல்லாம்
ஆயிரம்தேவர்கள் அசைக்கவொண்ணாபட்டோலை
தப்பாமலேயெழுதத் தார்வேந்தர்தான்கொடுக்க
சித்திராபுத்திரனார் சீமானார்தன்னிடத்தில்
வாங்கினாருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
அன்றாடக்கணக்கு அணுவும்பிசகாமல்
இருந்துகணக்கை யெழுதுகின்றாருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகின்றார்

விருத்தம்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானதற்கணக்கராக
மெய்யராய்ச்சிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்துச் சிறுபிழைவாராவண்ணை
தையலாள்பாகன்வாசற் றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்

வசனம்

எப்படியென்றால்: கைலாசத்திலே சுவாமியும் பரமேசுவரியும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்டபுவனங்களெல்லாம் பாவ புண்ணியபலன்தெரியவேண்டி நம்முடைய குமாரர்களிருவராலும் ஆகவேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் இருக்கின்றபடியால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள் யாருமில்லையென்று சுவாமி பரமேசுவரர் தானே யோசித்து உமையையழைத்துத் தங்கப் பலகையெடுத்து வரச்சொல்லி உருவமைக்க, அதை யுமையாள் கண்டு அதிசயப்பட்டுக் கருவுருவாய்ப் பேசும்படி கிருபைபாலிக்கவேண்டுமென்றிரக்க, அப்படியே கிருபைசெய்து மந்திர முபதேசித்துச் சித்திரபுத்திரனென்று பேர்வைத்து ஆடையாபரணங்களைப்பூட்டி மகனை உச்சிமுகந்து அண்டபுவனங்களி லுண்டான முன்னாள் கணக்கும் கருவூலமும் விஷ்ணு பிரம்மா முதலானவர்களிடமுள்ள கருவூலமும் பாவ புண்ணியப் பலக்கணக்குங் கொடுக்க, உமை

யாகிய பரமேசுவரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங் கொடுத்துத் தினமும் நடக்கிற பாவபுண்ணிய முதலான பலகணக்கை நமக்கறிவியு யென்று உத்திரவு கொடுத்த படியே சித்திராபுத்திரருங் கைலையங்கிரிவாசரான பரமேசுவரர் சந்நிதானத்தி லிருந்துகொண்டு கணக்கெழுதி வந்தார். இப்படிக் கைலாசத்தில் நடந்துவரும் போது தேவேந்திரன் மகவு ஆசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கள்செய்து ஈசுவரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவம்பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிறேம் ஒரே மனதாய்க் கேட்பீர்களாக.

நடை

எண்ணத்தொலையாத வேற்றசிவபூசைதன்னைச்
செய்யவேவேண்டுமென்று திரமாகவே நினைத்து
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேசூழ்ந்துவரச்
செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனே தானேறி
பசும்பொன் னுலகாளும் பதியைவிட்டுத்தேர் நடத்தி
விண் ணுலகக்கன்னியர்கள் வேணபணிசூழ்ந்துவர
இப்படியேயிந்திரனு ரேத்துந்தவஞ்செய்ய
வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகைதான்
புண்ணியத்தீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாளகலிகைதான்
தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனூர்
மெத்தவேமையலாய் மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
தேர்யேலேதான்விழுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார்
பாராமல்நடந்து பகர்பூண்ட ஆசையினல்
காதல்கொண்ட இந்திரனூர் காமவினை நினைந்து
ஆதரவுபேசி யகலிகையைச்சேரவெண்ணி
தேரைமிகநிறுத்தித் தேவர்களைத்தானிறுத்தி
மாயமாய்ச்சென்று மருத்துமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்றுரேயிந்திரனூர் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்துநடுச்சாமமதில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்
கோழியாய்நின்று கூவினூரிந்திரனும்

அப்போதுகௌதம ரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போலே விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்ருர்மகரிஷியும்
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகரிஷியும்
மாயர்விதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுகாண்
இதுவென்னசோதனையோ ஈசுவரரேதஞ்சமென்று
அதிசாமநேரே யறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலையாகிரிஷி மனையிடத்தேமீண்டுவந்தார்
சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனும்விருளில் ரிஷிரூபந்தானெடுத்து
வந்து அகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
மனக்கவலைமையலொடு வந்தவரலாறெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கருணைகொள்ளவேண்டுமென்
பாவிகெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில் [ருன்
தீவினையால்வந்தாயே சீசீமகனின்றி
நீயுமழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்
ருசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லிநிற்க
வாசவனுமந்நேரம் மயக்கத்தால்வீழ்ந்திறைஞ்சி
ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையேயென்றிருந்தான்
அப்போதுமகரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்யாகப்போனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்
கண்டார்தன்ஞானத்தால் காரணமானதெல்லாம்
அண்டர்பதிகோனே யாரடாவென்றதட்டப்
பூனையுருவங்கொண்டு போனனேயிந்திரனும்
ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனேநான்காண் ரிஷியேநானும்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
சாஸ்திரங்கேட்கத் தான்வந்தேனென்றுரைத்தான்
இந்நேரநீயுங்கிடும்பு செய்யவந்தவன்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே அடைந்தாய்நீயென்றுசொல்
ரிஷியும்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க [லி
இன்றெரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்

இச்சாபமிந்திரனை யிருந்தழிக்கவேண்டுமென்று
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்பொழுது
தன்தாரம்விட்டுப் பரதாரம்வேண்டினதால்
இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
ஆயிரம்யோனி யங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
என்றுமகரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
தப்பாமலந்நேரம் தோன்றியதேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுவான்ரிஷியடியைத் தோற்றமுடனந்நேரம்
பெரியவரே நீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனுன் சிறியேன்
அறியவினைக்காணேன் ஆசையாற்முன்விரும்பி
வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானுனேன்
வஞ்சகமாய்ச்செய்தகுற்றம் மகரிஷியே நீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்தே யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று
அச்சாபத்தோடே யவரருகில் நின்றழுதான்
இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமவரேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனே தீராது
ஆணவமாயையினுல் அழியவந்தவிந்திரனே
தானுமாலயனுரைத் தாணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணுகுமென்முர் [டுப்
ஆயிரங்கண்ணுகுமென்ற அம்முனியைத்தெண்டனிட்
பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனுன்காண் அந்நேரம்
அப்போதுமகரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்ப்போவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரைத்து மெய்கலங்கியுளநடுங்கி
இச்சாபந்தானும் எனக்கேவரவேண்டும்
ஈதென்னமாயமோ வெம்பெருமான்சோதனையா
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனுர்
ரவிகுலத்தில்வந்து தசரதன்பாலகனுய்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே

விஸ்வாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தானணைப்பாள் அம்முனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்துத் தனிவேள்விமுடிப்பதற்கு
தசரதன்தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிசுவாமித்திரரும்
இராமரையும்லட்சுமணரையுந் தானழைத்துச்
சங்காரஞ்செய்து தனிவேள்வியைமுடித்து
மிதுலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கணமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமர்தன்பாதஞ் சிறப்பாகப்பட்டவுடன்
பெண்ணாய் நீவருவாய் பேர்த்துவிடுமுன்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னை யழைத்துக்கொள்வோமெனக்
கருங்கல்லின்பாறையாய்ப் போனாளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
தந்திரவானமெல்லாந் தன்னுடம்வரும்போதந்த
மந்திரப்பெண்ணுவந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினானிருப்பிடத்தில். 1
இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து இரவிலோர்கோழிபோல
உருக்கொண்டுகூவியந்த ரிஷியினைக்கங்கைபோக்கி
யுருக்கினவகலிகையில் உணர்விலான்சொல்லும்போது
செருக்கிலாரிஷியுங்கண்டு சிறந்துதான்சாபமிட்டார். 2
செய்ததோர்சாபம்காமத் திருடனாய்வந்ததாலே
வெய்யவேபெண்மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாகத்
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடன்யோனியாகும்[ர்
பொய்யல்லவென்றுசொல்லி போயெனவிடைகொடுத்தா
இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன்தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்ரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவரேகேட்கத்
தந்திரவீரனாரைத் தானுமேபூசைசெய்தாற்
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணுமே. 4

வசனம்

எப்படியென்றால், தேவேந்திரன் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டு வருகிறவழியிலே கௌதம ரிஷிபத்தினியான அகலிகை ரிஷிக்கு மலர் கொய்ய வந்த விடத்தில் இந்திரன் அவளுடைய அழகு சவுந்திரியங்களைக் கண்டு தவம் மறந்து புத்திர நினைவும் விட்டு மையல்கொண்டு

அந்தப் பெண் வாழ்கின்ற விடத்துக்குப் போய்க்கோழி யாய் நின்று கூவினான். ரிஷியும் பொழுது விடிந்த தென்று கங்கைக்குவரும்போது கங்கை நித்திரை செய்கிறதைப் பார்த்து, நந்தவனஞ் சென்று புஷ்ப விரிவு பார்ப்போமென்று செல்லும்போது, புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்புமயமா யிருப்பதைக் கண்டு. இது ஒரு காரணமா யிருக்கவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஆச்சிரமத்துக்கு வந்துக் கொண்டிருக்கையில் இந்திரன் அகலிகையிடத்திற் றன்னுடை விரகதாபத்தைச் சொல்ல அவள் மனம் நொந்து சில கொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷிவருகிற ஜாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டதை அவர் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து, ஆரடா நீ! உன்னுடைய பேரும்ஊரும் வந்ததுவுஞ் சொல்லென்று கேட்க அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி இந்த வருஷம் பஞ்சாங்கப் பலன் கேட்க வந்தேன் என்று திருட்டுத்தனமாய் சொன்னதை தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கெடுக்க வந்தவனாய் காண்கிற தென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர்கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படி பார்த்துத் தன் தாரமிருக்க அயல் தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினாலே உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக் கடவதென்று சாபமிட்டார். உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகரிஷியைத் தெண்டனிட்டு எளியேன் செய்த குற்றம் பொறுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்ததின் மேல் ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயை வந்து காணுமாலயனாகிய சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரைப் பூசை செய்தால் இந்தச் சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடைகொடுக்க அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்கு வந்து சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரைப் பூசைசெய்து முன் சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணாகப் பெற்றுக் கொண்டான்.

விருத்தம்

கௌதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையையுன்னைச்
சவுமியமாகக்கண்டு இந்திரன்சார்ந்ததாலே

புவிதனிற் கருங்கல்லாகிப் பொற்பெலாங்குறைவாயென்
தவமுனிவந்து நின்றுசாற்றினார்சாபந்தானே. [று
எந்தனுக்கிட்டசாப மெத்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையுஞ்சொல்வார்
சுந்தரத்தசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
உந்தன்மேற்பட்டபோதே ஒழிந்திடுஞ்சாபமென்றார். 2

வசனம்

எப்படியென்றால், அகலிகை மற்றொரு புருஷர்களின் வாடைப்படாதவ ளானதால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனாலே இந்தத் தேகம் விட்டு மறுதேகமாக வேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்ததினாலே அகலிகை ரிஷியைத்தோத்திரஞ்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்டசாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மஹாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்க வேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனாக ஜெனித்து ஸ்ரீ ராமனென்னும் நாமத்துட னிருக்குங் காலத்தில் விசுவாமித்திரர் தன் வேள்வியைத் தாடகை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனையை நீக்க வேண்டித் தசரதரிடத்திற் கேட்டு ஸ்ரீ ராமனை அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தாடகையைச் சங்காரஞ் செய்து மிதிலையிற் சீதையை கலியாணஞ் செய்விக்க ஸ்ரீ ராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரும்போது அந்த ஸ்ரீ ராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய். அப்போது உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீ ராமர் வந்து தாடகையைக் கொன்று விசுவாமித்திரற்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்து, மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்யவரும் வழியில் ஸ்ரீ ராமனுடைய பாதம் அகலிகையின் பேரிலே பட்டு பெண் சொரூபமானதை ஸ்ரீ ராமர் பார்த்து இதென்னவிதமென்று விசுவாமித்திரரை கேட்க, அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாம் சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப் போகும்படி உத்தரவு கொடுக்க அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகை வந்து

சேர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாள். அப்பால் நடந்த கதையைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார் தன்கதையை இயம்புகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங்கண் ணாகுமென்றமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினான்பூசைசெய்ய
தானுமைமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயைதன்னை அகலவிட்டுயோகமதாய்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தானுமேதீருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேதீருமென்று
மெத்தவேபூசை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
பூசைதனைச்செய்த புதுமைதனைக்கண்டுமிக
தானும்மாலயனுந் தயவுடனேவந்துநித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்மூவரைப்பணிந்து
ஆயிரங்கண்ணாக ஆயிராவதத்தோனும்
வாமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளினிலே
அகலிகையேசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகின்றதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
வானுலகமெல்லாம் மடலாகப்போனதுகாண்
தான்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான்மடலாய்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெறிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெறிய
காய்க்குமரங்களெல்லாங் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பால்பசுக்களெல்லாம பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சியினங்களெல்லாம் பெருமலடுதானாக
சுரடிமிருகமெல்லாங் கழுமடலாய்ப்போயினகாண்
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
இந்திரனார்தேவு இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைநாணிருக்க
அனைர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொருஇந்திரரே
ரிஷியின்சாபம் பலித்ததேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரே

அவர்களிடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே
மதிகொண்டுவாழ்க்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
தபசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மடலாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதன்னைக் கெடுவார்தடுத்தாப்போல்
பாடுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேஇந்திரரே
அம்பலத்தில் நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊரார்உடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
தேவர்களெல்லாருஞ் சோமலடாளோம்
இந்தப்படிச்சொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தான்வாடி
எந்தன்விதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேகுயிலே மரகதமே நீகேளாய்
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை அடிமைகொள்ளும்பெண்ணே நீ
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வென்ன
சேனைபலதாழச் சிறுவனொருவனில்லை
மைந்தனில்லாவீட்டில் மறையோர்புசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகார்காண்
வடிவுள்ளமாமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆரானுரைநோக்கி அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
அம்மையுமைபார்வதியாள் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இதமாகச்சொல்லியபின்

விருத்தம்

மங்கையே சொல்லக்கேளாய் மைந்தனில் லாமை யாலே, தங்கியே வாழ்ந்திருந்துந் தரணியில் வசையு மாச்சு, கங்கைவேணியர் தன்பாதங்கண்டுமேவரத்தைப் பெற்று, இங்குநாம் வருவோமென்றே ஏகினார் கைலை மீதில்.

நடை

சென்றுசிவன்கைலை சேர்நதேயிருவருந்தான்
சத்தியைவேண்டித் தவம்பெறவேண்டுமென்று

சங்கரனாரஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்துச்
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈஸ்வரர்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருவரும்ஒற்றுமையாய்க்
கயிலையைத்தானோக்கிக் கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தென்கயிலைசேர்ந்து சிறந்தவிருவருமாய்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்துநின்றார்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்துத்
தடுமாற்றநீக்கித் தயவாகவார்த்தைசொல்லித்
தேவியும்நீயும் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு இந்திரனுமேதுரைப்பான்
என்னவார்த்தையென்று இயம்புவேனயடியேன்
சீராயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனேதானுமில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எங்கள்தமைக்காத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றான்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்தது நன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாயிருந்து தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரேல்
சிவனோடுமையாளும் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிக்குநந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
நின்றார்தவத்தில் நிருமலனைத்தானினைந்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
ஈசனேபிள்ளையருள் என்றேமனத்திலெண்ணி
இருவரும்ஒன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்

உள்ளங்காலுச்சி யொன் றுந்தெரியாமல்
பள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
வேறுகளோடி வியன்மரங்களுண்டாகித்
தாருக்குள்வேரோடிப் படரத்தவசுசெய்தார்
இந்தத்தவத்தருமை யாரறியவில்லை
ஆணபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன் னுடனே
எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமென நினைத்துச்
சுந்தரியாள்தன் னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்றுப்
பாதாளந்தோன் றவெட்ட பண்பாயனல்வளர்த்தி
வேதாள அக்னிபோல மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீர் அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
இந்தப்படியிருந்தார் இரண்டாயிரவருஷம்
அந்தத்தவத்தருமை யாருருந்தானறிந்து
பார்வதியைப்பார்த்து பரமனருள்செய்வார்
இந்திரனுள்ள விடத்துக்குநாம்சென்று
மன்னுமுடிதேவரெல்லாம் வந்தொழுதேத்த
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போதம்படைத்தருள்வீர்
என்றுவரம்கொடுப்போம் என்னச்சிவகாமி
இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீர்
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்திரே
புற்றுவளர்ந்து போதமரமுண்டாக்கிக்
கண்ணீரொழுகுவதைக் கண்ணிறைற்காணுமென்று
சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
உள்ளபடிசொன்னாய் உமையவளேயென் றுரைத்துக்
கள்ளனிவனிந்திரனும் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
மானேயவனிட மனதின்படிசெய்வோம்
தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
ஒன் றும்அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
ஆனால்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
என் றுசிவனார் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
உமையாளுமங்கே யுரைப்பாள்மனம்நடுங்கி
ஈசுவரரேயும்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
நேயமுடன்தனை நீபொறுக்கவேண்டாமோ
என் றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
மன்றல்செறிவள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த

நந்திதனையழைத்து நலஞ்சேருமிந்திரனைக்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தார்களுத்தரவு
வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பமுடனெழுந்து
நந்தீசர்தன்பின்னே நன்றாய்நடந்தனரே
கந்தமலக்குழலுங் கடுகவேதானடந்தார்
கூட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
தேடும்புகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
எண்ணத்தொலையாத இடியேறுதான்முழங்க
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
சிந்தைமகிழத் திருநந்திதான்கொலுவில்
வந்துபுகுந்து வலக்கைப்பிரம்பதனால்
இதங்கள்அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே
நேரேவிளக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சையரை
யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்ச்
சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
யுன்னியடித்தங் கொருபால்நிறுத்தியபின்
காலவெமதூதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
வருணமுதல்மற்றவரை வாகாய்நிறுத்தியபின்
ஈசனுக்குத்தோழனு யேற்றகுபேரனையும்
உருத்திரரையும்பக்கத் துணைமையாய்நிறுத்தி
ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தானையும்
சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கஇருத்தியவர்
பக்கத்தில்வீர பத்திரனைத்தானிறுத்தி
மேனகையினோடு விளங்கும்அரம்பையுடன்
ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ளதிலோத்தமையும்
நாடகங்களாடுமந்த நாதன்சிவன்சபையில்
தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சார்பினில்தானிருத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
வந்தானார்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல

அந்தப்படியே யாஞர் திருமுன்பு
சென்றுபுகுயிந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்யச்
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனுரெழுந்திரென்ருர்
திருவாய்மொழிகேட்டுத் தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிருன்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவலவோ
எத்தனைதான்வாழ்வு இயல்பாய்படைத்தாலும்
புத்திரனில்லாமல் புலைநரகில்போவேனே
சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதின்பின்
இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்ததிதந்த சங்கரனூற்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியுமா யின்பமுற்றுமீண்டனவே
மீண்டுமேயவர்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்துப்
பசுவின்முகம்பார்த்துப் பரமனருள்புரிவார்
சந்ததியில்லாமற் றவம்செய்தயிந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறோமென்றுசெய்வாய்
அன்புடனே நீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
பாலகனையீன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
வந்துவிடு நீயு மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனூர் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலன்றனைபார்த்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்கப்பொருக்குமோயென்னுடல்தான்
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
எனக்குமேமோட்சகதி எப்போவெனக்கேட்க
அப்போசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூந்தேர் அனுப்புகிறோம்
உன்னுனைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனுர் எளிதாயுரைத்தபின்பு

போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
அந்நேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறிச்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்

அந்தணர்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னே நல்ல விளங்கன்றுப்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித் துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
வந்ததோர்பசுவையிந்திரன் வரிசையாய்த்துதிகொள்வானே.

வசனம்

எப்படியென்றால் சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்துப் புத்திர தவஞ்செய்த இந்திர னிந்திராணிக்கு நீ போயிருந்து ஒரு புத்திரனை யீன்று கொடுத்துவா வென்று விடைகொடுக்க, அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்சகதி எப்போவென்று கேட்க, பரமேசுவரரும் அப்போது புத்திரனைப் பெற்றுக் கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பி உன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறோமென்று சொல்லி விடை கொடுக்க, அப்படி விடை வாங்கிக்கொண்டு இளங்கன்றாக வேடங் கொண்டு அண்ட புவனங்களெல்லாம் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாகப் பந்து குதித்ததுபோல் நடந்து இந்திரன் இந்திராணி போனவழியை நோக்கி அவர்க ளிருவரையுங் கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக்கண்டு சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசராகிய பரமேசுவரரும் உமையாளும் அனுப்பி வைத்ததாய்க் காணப்படுகிறதென்று இருவரும் ஆனந்தங் கொண்டாடிப் பசுவைக் கட்டி முகந்து தாங்கள் கூடவே கூட்டி வருகிறார்கள். அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனி மேல் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
அளாவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து

இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்து கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளாரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரம்மாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகந்தானோக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்தியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போது இயல்பாய்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்பறையறைந்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றதேவ பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்றொருவான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தாள்காண்
மானனையீர் நீங்கள் மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுதாதியர்கள்
போற்றியெடுத்தணைத்துப் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றா[ர்]
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்க்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேண்டுமென்று பேர்முகூர்த்தம்தான்பார்க்க
பஞ்சாங்கப்பார்ப்பாரை பாங்காய்அழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாம் சடுதியழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோகமாகவந்தார்

சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமொடு நல்லதினமும்பார்த்து
ஆர்பேரிடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவானருளினேடு
இந்திரன் தாயார் இளங்கொடியாள் தன்பெயரை
இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோருஞ்சொன்னூர்காண்
அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாதிரையில்
அமுதர்கணயோகம் அன்பாயிருக்குதென்றூர்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
சோடித்தெல்லார்தமக்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
தட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானமைத்தார்
மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
அழைத்தவுடனே யனைவோர்க்குந்தானமிட்டார்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானஞ்செய்தார்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாகத்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானூட
ஓமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவருதபடி
அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
பட்டுப்பட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
மைதவழுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
பொன்னூலேதும்பும் புரிகயிறுப்போட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குளம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
மேனியுந்தங்கமதாய் மின்னும்படிசெய்து
நவரத்னவகைகளெல்லாம் நன்ருகத்தானழுத்தி
ஆபரணுதியெல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமுமாய்
கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி பரிவாய்வளர்க்கையிலே
பூப்பந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாவளர்க்கையிலே

நாளிரண்டுதன்னிலே நற்பசுவுந்தான்வளர
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுத்தான்வளர [த்தார்
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தபடிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போகவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கநற்செம்புதன்னிற் ருனேஜலங்கொண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனை நினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தாள்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனையேதொழுவாள்

விருத்தம்

அய்யய்யோ சிவனே நான் செய்யறத்தினுங் கொடுமை யுண்டோ, வையகந் தன்னிலேதான் மலடியென் றென்னை வைத்துந், துய்யநற் பசுவுங் கூடச் சுரப்பிலா மலடாய் நிற்கச், செய்யுமாறேதோ வென்று சிந்தையும் நொந்துசொல்வாள்.

வசனம்

எப்படியென்ருல், தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் அதிக தவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியை நோக்கிவரும்போது சுவாமி! உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவானது தங்களிடம் சேர்ந்ததைக் கண்டு சுவாமியும் உமையாளும் அனுப்பினுரென்று மகா சந்தோஷத்துடன் போற்றி வளர்க்க, நெடுநாட் சென்றும் நம்மைப்போலே நாம் வளர்த்த பசுவும் மலடாய் நிற்கிற காரணம் என்னவோ. வையகத்தில் நாம் மலடு என்று பேரெடுத்தது மல்லாமல் தவசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்கிறதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து

சொல்ல அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிறார்கள் என்றவாறு, அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவாம்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனு தான்மலடாம்
மலடாகி நின்ற மயக்கமதைநான்பார்க்க
விதியோ யிதுவும் விளப்பீரோவென் றுசொல்ல
இந்திரருங்கேட்டு ஏங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானென் றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணோமே
இன்னமும் முன்போ லெங்கள்பரமேசுவரன்பால்
தவசுசெய்யநான்போவேன தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தவசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாவிரதந்தானிருக்க
பூங்காவனந்தேடி போகிறேனென றுசொல்லி
கமண்டலமும் புலித்தோலுங் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பறையும்பதக்கமும் கையில்மழுவாளும்
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனாரைநோக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இந்திரனும்கானகத்தி லிசையாய்த்தவசிருந்தான்,
வாசியைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைதது அரனைமிகநொந்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்
சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமுத்தோரும்
நிருபன்குபேர திருதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியருஞ் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி [றார்
மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையாய்ச்சொல்லுகி
சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனும்
புத்திரவாஞ்சையினால் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசுசெய்கின்றார்

அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்தீசர்தன்னை நயமாகத்தானழைத்து
வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
அப்படியேவள்ளுவனை யழைத்துவந்தாரந்நேரம்
செய்யசிவனார் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திரபுத்திரனைத் தேடியழையுமென்றார்
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகத்தான்கண்டு
அத்தனாரும்மை யழைக்கின்றாரென்றுசொன்னார்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையின்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லோரும்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தவிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
சிவனாருமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரே நீருமொரு
தீமையை நீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரராய்ப்போய்ப்பிறக்கப் பிணுகிவிடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதருமமல்ல
இந்திரர்க்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனாருந்தான்மகிழ்ந்து
எந்தவகையானாலும் இந்திரற்குஅன்புடனே
செந்தாமரைப்பூ திளம்பூக்கும்பொய்கையிலே
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவுந்தாகமொடு
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்நேரம்
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேஅற்புதமாய்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆகிலடியேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி

கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருக்க
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்து நின்ற மகவைமிகநோக்கி
செப்புகின்ருரீசுரரும் சித்திரபுத்திரற்கு

விருத்தம்

அரனுடன்வாழுந்தேவ ரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
பரனுடன்பாவபுண்ணிய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
கரமிசையுதித்தசித்ர புத்திரமாணிக்கமேயென்
றருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே. 1
சித்திராபுத்திரனுரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ச்சென்று
வச்சிரன்வளர்த்தஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
புத்திரனுய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான். 2
எழுதியகணக்கை நீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கிப்
பழுதில்லாபூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியவப்பால்
வழுவில்லாதொழுகநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையுமாலுக்கீந்தான். 3

வசனம்

எப்படியென்ருல் முன் கயிலாச பருவத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரம்மலோகத்திலு முண்டான தேவர்கள், ரிஷிகள், தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவ புண்ணிய கணக்குங் கருவும் பார்த்து சிருஷ்டிசெய்த சித்திரபுத்திரரை ஈசுவரர் வரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகா கொடூரமாய்த் தவசு செய்கிறதைப் பாருமென்று சொல்ல. அப்போது சித்திரபுத்திரர் அவருக்கு சந்தானமில்லையே அவர் தவசு செய்தாலுமில்லை என்று சொல்ல, அப்போது சிவன் எந்த விதமாகிலும் நீயேபோய்ப் பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல. இந்திரன் வயிற்றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திராபுத்திரர் சொல்ல, இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின் வயிற்றின் செனித்தாற் குற்றமில்லை. அதற்குச் சம்புமகாப் பொய்கையாகிய தடாகத்திற்ருமரைப் புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப்பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவரும் தண்ணீருடனே

போய்புகுந்து பிறப்பாய். உடனே மகவாசை தீரும். பூமியிலுண்டாகிய முன் பாவ புண்ணிய கணக்குகளுஞ் சீராகுமென்று கணக்கெடுத் தெழுதிக்கொடுத்து எழுத் தாணியுங் கொடுத்து அவ்விடத்திலுண்டாகிய கணக் குங் கருவூலமும் மகாவிஷ்ணு வசம் ஒப்புவிக்கச் சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித் திராபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களை யெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாப் பொய் கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனிச் சொல்லு கிறோம் எ-று.

நடை

ஈசுவரரும்ஈசுவரியு மின்பத்துடன்மகிழ்ந்து
எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனென்கோவே
ஆயிரம்பேராலும் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகத்தை
ஞானநெறிநீதிமுறை நன்னூலின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள்புத்தகத்தைப் போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வந்தார் [தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்
முற்கணக்கும்பிற்கணக்கும் முன்னேட்டனுப்படியும்
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோகக்கணக்கு மெழுதிமிகக்கொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதகர்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
பூமிதனில்பாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாகணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
மூத்தகணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதாமிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள் எல்லாரும்தாமிருக்க
சாதிபதினெட்டுத தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலதூதருடன்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்துப்
புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து

இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாமதிகாரம் பலநாளுநப்பாங்குடனே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்திரசூரியர்கள் தங்களொலிபோலெனவே
குண்டலமுங்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
ஆபரணதியெல்லாம் அழகாய்த்தான்பூட்டிச்
சிவனரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணுயிரபூதம் எடுக்கவொண்ணப்பட்டோலைக்
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றன்டுககித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தாபித்தாருத்தமரை
சித்திரைகுட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
புத்தகமும்மூந்நூலுங் கூடப்பிறக்குமென்றர்
சிவனருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களென்னும ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசத்தேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனர் வாவிதனைநோக்கி
சண்பகங்களோடுமந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளமும் அடுக்காய்த்தான்விளையும்
வயிரவைடூரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் பொலியுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்து முழங்குமந்தவாவிதனில்
சங்குகள்சூல்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கருடனுந்தன்னுடைய கிளைகூடிகொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புருக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானும்மிகவாழும்
கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்

கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் கதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்த நீர்தனிலே
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே
செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கும் நீர்வாவி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிட்சி இருந்துமிகவீசும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் மணல்வீசும்பொய்கைதனில்
ஏலக்கிராம்பும் இலங்குமந்த நீர்வாவி
சாதிக்காய்ப்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மரங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
வண்டுகள்தும்பிமுதல் வந்துநுகர்பொய்கைதனில்
மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
செந்தாமரைப்பூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூக்கும்
சந்திரசூரியர்கள் தாரனுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிப்பிரம்மாவும் அமர்ந்தாடும் நீர்வாவி
நாராயணர்முதலாய் நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தப்பொய்கையிலே
கன்னியர்களெல்லாங் கலந்துவிளையாடிடுவார்
பழையவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டீரே
தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிடத்தானோடும்
பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானோடும்
கிழவர்முழுகினால் குமாராகிப்பிறப்பார்
இந்தவிதயா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
சித்திராபுத்திரரும் சீராகவந்துதிப்பார்
தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
ஏலக்கருங்குழலாள் இந்திராணிஅவள்தனக்கு
நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
கண்டுமகிழ்ந்து கடுகஎழுந்திருந்து
தாதியரைத்தானழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பார்
இந்திரரைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
சந்திரசூரியர்கள் தங்கள்ஒலிப்போலப்

பதினாலுலோகமதில் பண்பாய்கணக்கெழுத
செம்பொனெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தபிள்ளை தானிருக்க
பச்சுடப்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும்பூரித்தேன்
கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
கண்டகனுவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
சிந்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
கண்டகனுப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக்குமாரன்வந்துதோன்றுதற்குப்
பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றரனார்பாதம் ஏத்திப்பணிந்துநின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசுவையந்நேரம்
தும்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
இந்திராணியம்மை இளங்கோதையோடிவந்து
முந்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடுகூட நீயுமலடாகாமல்
இனத்துடனேகூடி யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இளம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைகடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னுமல்
ஈனுதசாலி யிளஞ்சாலிதின்னுமல்
குலையோடேயாமணக்கை கொழுந்தோடருந்தாமல்
சோளக்கதிர்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
இளங்கடுகுநாய்க்கடுகு ஏறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிதனைதின்னுமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும்நீக்கி இதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகறுகறுத்து மையிருளாகுமுன்னே
எல்லைக்குவந்து என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே இசைந்தபுத்திநான்சொல்லி

மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை
மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தேயப்பசுவும்
சிலம்புகலெகலெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே அசைந்துவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து
காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று புனப்புல்லுந்தானருந்தி
தண்ணீர்த்தாகத்தைத் தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
கண்ணுயிரூடைய காவலனார்சோலையிலே
இந்தப்படியே இருக்கிறநேரமதில்
சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தநேரம்
அலைகடலிலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவெனில்
தேசமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
சம்புத்தலத்திற் ருணிற்குஞ்சோலையிலே
திக்குதிசைகள் தெரியாமல் நிற்குதுகாண்
வழிதடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயிற் நீதானும்
செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
என்றனார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
திகைத்தபசுவுக்குத் தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததேநற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்தே ஆகமெல்லாம்
சுற்றிவலம்வந்து தூய்யதிருநற்பசுவும்
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்துப் பூரித்திருதோளும்
ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
தப்பாமல்சூரியனும் தாமரையின்பூப்பறித்துப்
போடவேதான்தின்று பொறிகலங்கச்சூலாகி
வால்வீசிகரையேறி மயங்கியேசூலாகி
மூட்டுகளுந்தானசைந்து முகமுமிகக்குழைந்து
வாயில்நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதானெறிந்து
மூட்டிவணங்கி மூன்கயிறுதான்தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து

காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகி
சிவனுரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்து
படுத்ததேயப்போது பலபேருமோடிவந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
தேடாததிரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
மயிலே நீபோமிடத்தில் மலைநாகம்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைத்துமிரட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுந்தின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுண்டோ
என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
விஷத்துக்குப்பார்த்து மேல்தடவி நீறுமிட்டு
செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
சந்தனகுங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
அப்போவொருதாதி ஆனதொருவார்த்தைசொல்லால்
பசுவின்வடிவல்ல பாலன்வடிவென்றுசொல்லி
கழுநீருப்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்து
சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்வீசி
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தானைவிழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனும்
சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்ருர்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே எழுந்ததேநற்பசுவும்
செம்பொனமணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்று
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்து
தங்கமணித்தூணோடே சாய்ந்ததுகாண் அன்னேரம்
இந்திரனுர்தேவி இளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை அசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரும்போனுர் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
எந்தவிதமோ தெரியமாட்டுவதில்லை
பாருங்களென்றுசொல்லி தாதியரைவிட்டார்காண்
போனுர்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்ருர்
நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே

வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதெ ன
எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
எந்தப்பசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய்க் கண்டவர்க்குநல்லுறவாய்
நெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் நிறமெலாம்பொன்னிறமாய்
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காசனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
காராவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவானிந்திராணீ

விருத்தம்

அந்தியி னடந்ததுண்டோ வரனுரை தவிர்த்த துண்டோ, நிந்தையாய்ப் பெரியோர்முந்நூல் நெடு முறை தவறிஞேமோ, கந்தன்மா லயன்வேறென்று கருத்தினில் நினைத்ததுண்டோ, உந்தன் முன்ஞேர் கள்செய்த இகழ்வினைமுடிந்த வாறே.

நடை

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுந்தின்கையிலே
விஷங்கள்கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்றிருமேனி உள்ளுடைந்துவாடுவானேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமச்சந்தனமுங் கூட்டிக்குழப்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிகழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்
பாரக்களைதீர்ந்து பார்த்துமேயந்நேரம்
கண்கள்பொரிபறக்குங் காலசந்துவால்சுற்றும்
வானத்தைப்பார்த்து மனத்தையருவருக்கும்
பூமியைப்பார்த்துப் பொறிகலங்கிச்சீறிநிற்கும்
ஆனந்தமாகி அதிரநடனமிடும்

சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுவதைத்தான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்வாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரை
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர்இடையர்தம்மை அழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்தத் தோகைமயிலாட்கு
ஆரமுலைப்பசுவு மடக்கிமிகச்சூலாச்சே
இன்றுநாளையீனு மீற்றுமயக்கமிது
என்றுதான்சொல்லி ஏகினாரப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவின்கால்முன்பாக
சூழநிறைந்து தூயவிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
என்றமொழிகேட்டு ஏற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்கின்றார்
அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
அய்யகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
அநியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
மகாதேவர்தாமும் மனதாறக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமான்ஈசுவரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய்நீயுமையே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
பத்தினியாய்ச்சென்று பகுந்துரைப்பாயென்றருள
அந்தவுமையவளும் அரசனைருட்படியே
கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்

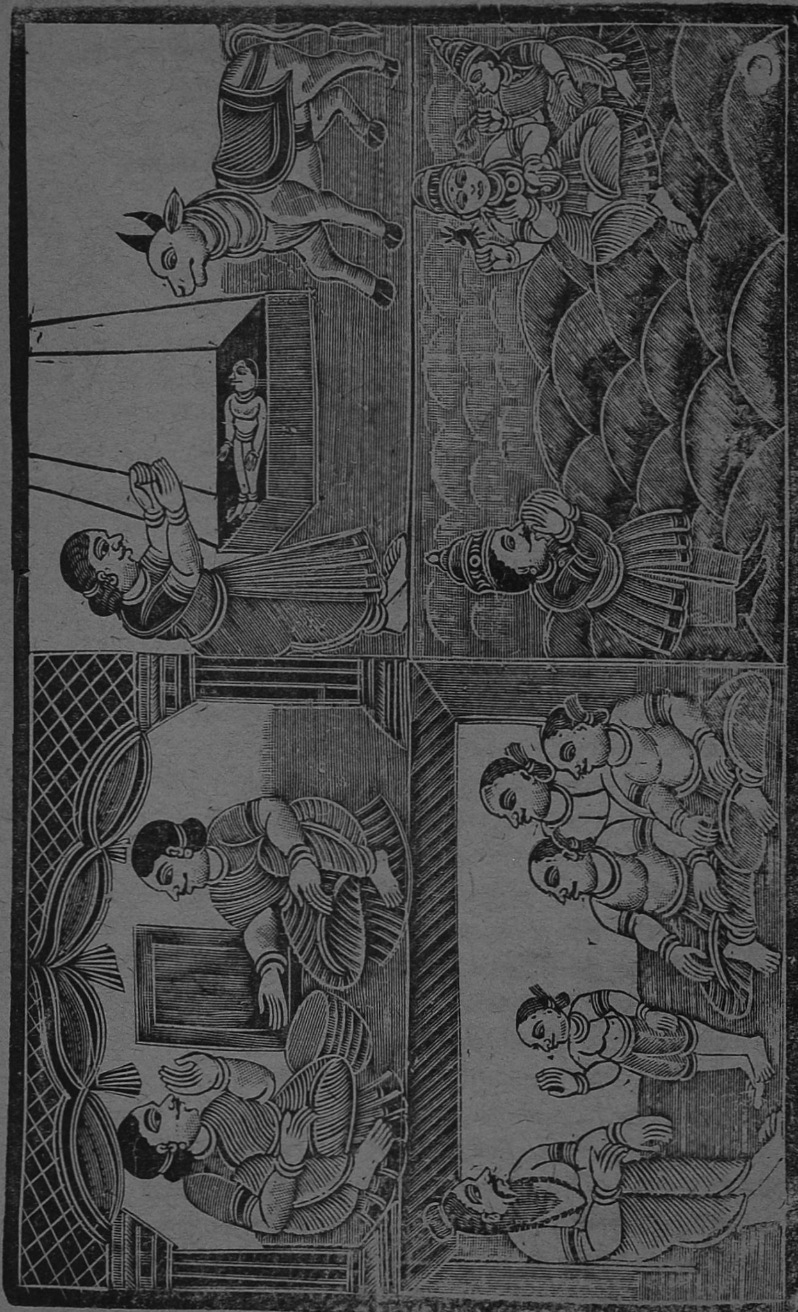

பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள் நற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொல்லுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாமி மலையரசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளைகறி யுண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாளிகையிலே
கூடியேவந்து குழந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழனை அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தனை பெருவயிறன்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படிநல்லகுறி இசைவாகத்தோனுதென்றாள்
அப்போசிவனு மருளுவாருத்தமிகுக்
கொச்சைக்குறத்தி குடுப்பார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்துகை காட்டினர்தங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானலவோ
ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற்போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரே
போய்வாறேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமந்நேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்குறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர்தங்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள்
இந்திராணிகண்டு எழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்குறத்தியம்மா பசுவைப்பிழைப்பித்தால் [னெனச்
வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்க்கொடுப்பே

சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது
குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்ல
வேண்டியதெல்லாம் வேணபடித்தான் குவித்து
விநாயகனைத்தானிணைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
கணபதியுமங்குவர களமாப்படைத்ததனை
உருட்டிதிரட்டியொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
கவளங்கொடுக்கக் கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
கேளாயோவென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
என்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலனென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்காண்
கந்தமருமகள்வள்ளி தானுமவள்மாமி
ஆரூர்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேசுவருருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி
நின்னுடையசிந்தையிலே நினைந்தபடிசொல்லுகிறேன்
வானுலகமான மகன்வருவானுன்றனக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
இம்மையிலும்மறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனுய்வருவான்
பெற்றிடுவீர்இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுதத்தோன்றுகிறார்
நீலகண்டர்தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றிற் குமரன்வந்துதோன்றுகிறார்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அத்தன்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூணூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுப்புத்தகமும்
எழுத்தாணிகைபிடித்து பிறப்பாண்டியென்மகனே
உத்தமமாய்வெண்ணீறு ஒளிருந்திருமுகமாய்ச்
சித்திராபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே
பூலோகம்ஆளப் பிறக்கிறார்பொற்கொடியே

எறும்புகடையானைதலை யெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனார்
அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிஷ்ணுவுக்கும்
வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
இப்படியாக இருப்பான்காண்ஏந்திழையே
ஆரானார்கருவூலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுளங்களித்து இருதோளும்பூரித்து
குப்பல்குப்பலாகப் பொன்குவித்தாள்ஏந்திழையாள்
அந்நேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பாள்
உன்னுடையஅன்பு இருந்தாலும்போதுமினி
பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கலையோ
நிறைநாழிமுகத்தை நேரேகொடுமென்றார்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீர்ந்து
மகனுடனே நீயு மகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உமையவள்குறிகள்சொல்லி யுரைப்படிமுடியுமென்று
சமையநல்லிந்திராணிக்குத் தானுமேமனதைத்தேற்றி
அமையவேவரத்தைஈந்து அடைவுடனரன்பாற்சென்று
உமையவள்நடந்ததெல்லா முரைத்தரனிடத்துற்றானே

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைக்கேளுமென்றார்
நாகமடந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வயிற்றிற் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோலமுடன்வீற்றிருந்து
வானம்புவலோகம் மண்பூமியுள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குமென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோர் எல்லாருந்தாமறியப்
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள்சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்

தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்
முத்துவளைத்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தானிருத்தி
தங்கத்தாலேலோடுசெய்து சதில்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிறுத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்ச்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
ஐம்பதுகாதம்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிறுத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிறுத்தி
நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானழுத்திச்
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றாள்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லாருந் தாமுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லாருந் முக்கியமாய்த்தாமிருக்க
அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதாமிருக்க
சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தாமிருக்க
வகைவகையாய்ப்பந்தி வகுக்கவேணுமென்றாள்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
பிள்ளைபிறக்கும் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதலியோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடூமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
தானங்கள்வாங்கத் தான்வருந்தியிருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
அவரவருக்கெல்லாம் இந்திராணியப்போது
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தே நின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தாமோத

மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திக்குறவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்சூழ்ந்து நிற்க
அங்கையற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமாள் வருகிறவதிசயத்தை

நாயனார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்துக்
காதிலிடுங்குண்டலமும் கனக்காகவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும்பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீறும்
காதிலேயிட்ட கனகமணிக்குண்டலனார்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரம்மாவோவென்று பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவேழுகைச்சொல்லத் தேவரால்கூடாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமச்சிவாயவென்கிற நன்னாமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானெனறசத்தமதாய்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குரவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனக்குரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவாமிர்தத் திருச்சங்கில்தானேந்திச்
சீராகவங்கே சிவனுமையாள்தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையந்நேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானுடி

பட்டையுடுத்திப் பகவானைத்தெண்டனிட்டுப்
பிள்ளையைவாரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
அப்போதுபச்சுடம்பா யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோலே தான்கையிற்போனாள்காண்
அப்போதொருதாதி யறிவாயெழுந்திருந்து
காயஞ்சடைசரக்குக் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேதோகையற்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானேடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
வாகாய்துருவி வயிற்செவிமூக்கெடுத்துச்
சேரணையெடுத்துச் சுரிகுழலாள்கையமர்த்தித்
தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழக்கி
ஈரந்துவட்டி யிணையாடைத்தான்போட்டு
பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகலைதானமர்த்தி
வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன்வரவைக் காணுமெனத்திகைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாளந்நேரம்
பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பர்த்தாவைக்காணேமே
அப்போதுசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
வந்தவுடனே மகனைத்தான்வாங்கி
தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டுக்
கண்டான்மகனைமுகத்தைக் கண்ணாயிரத்தாலே
அந்நேரமிந்திரனும் அழகனைததாதியரே
சுந்தரியாளிடத்திற் கொணடுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்தம்
பிறந்தகதைவிவரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
தெய்வப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
நவக்கிரகமெல்லா நலமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
சித்திரையில்வந்ததினாற் சித்திரபுத்திரரெனருர்
அப்படியேபேரை யழைத்தார்களெல்லோரும்
சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்கொடுத்தனர்காண்
தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரந்நேரம்
மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருநற்பசுவும்

மகனுக்குப்பாலமுர்தம் வாஞ்சையாய்த்தான்கொடுத்து
நிற்குமளவில் நினைவுமறந்தொருநாள்
பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
கரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்து அப்பசுவும்
திடமுடையபாற்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சிநீயே
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனை நினைந்து தோத்திரங்கள்செய்ததுவே
அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாவத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இத்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன் அப்பசுவும் மகாதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலனையீன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனருமேதுசொல்வார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்
வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேசாருமிந்திருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
பாலன்பசித்துப் பதரியழுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பசுதன்னைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போது ஏங்கிமிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமைந்தனுக்குக்
குற்றம்வாராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே

பாலர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்செய்தார்காண்
வயிரம்வைடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்
சித்திராபுத்திரனை சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆவின்பாலூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனே நித்திரைபோ
தேவேந்திரன்மணியே செப்பொன்னே தாலுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானோ
வானுலகம்ஆள வந்துபிறந்தானோ
மைந்தனாய்வந்து மகவாசைதீர்த்தானோ
எங்கள் துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனோ
தோனைகைகணக்கும் தொகுத்தபெருங்கணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
சந்திரசூரியற்போற் சார்ந்ததிருமகனே
ஆதிபரங்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனோ
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனோ
தேவேந்திரன்வந்தார் சிறியவுயிர்செய்யும்
நன்மைகளுந்தீமைகளு நன்றறியவந்தவனோ
சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தானோ
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனோ
எங்களரும்பொருளோ விந்திரனார்கண்மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமே
இந்தப்படியாக யேற்றிநின்றுதாலாட்டி
அந்தமகனை யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
தாதிமார்தம்பாலைத் தானுண்ணச்சொன்னார்காண்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவோநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைக்குழந்தைக்கு
மந்திரநூல்வேத மகாவறிவையுண்டாக்க
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்நேரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமோயோதிவைத்த
தந்திரவாததிமார்கள் தான் அரியோமென்றோத

மந்திரப்புதல்வனுரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுறைசெய்தானே

வசனம்

அஃதெப்படி யென்முல் ; இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமு மாக வளர்த்த சித்திரபுத்திர ரானவருக்கு வேதங்கள் அப்பியாசம் பண்ணுவிக்க வேண்டுமென்று வாத்தி யாரை யழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து மகாதானம் கோதானம் வஸ்திரதானங்கள் செய்து ஓமம் எக்கியங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திரபுத் திரர்க்கு வாத்தியார் அரியோமென்று சொல்ல, அதற் குப் பயன் சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத்திற் கேட்க, அவர் சொல்ல மாட்டாமையால் சித்திராபுத்திரர் தானே பயன் சொல்லிப் பின் நடக்கிற காரியங்களைச் சொல்லுகிருேம்,

நடை

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவரியுங்கைக்கொடுத்து
அரியோமறியோமென் ருதரவாய்ச்சொன்னுர்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோநமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தமுரையுமென
அப்போதுவாத்தியா ரதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருஉத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னல் அண்ணுவி நீரெனக்கு
குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லைகண்டீரே
எனக்குமோர் அண்ணுவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோட
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்லுவேன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறிநூலவிழ்ந்து நற்பாடமீதேறிச்
சைவநூல்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
ஓரெட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழவென்று
தேவர்கள்வாழவென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனரன்மால்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனுரும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்காண்

சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைப்பட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார் தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்
தனதுமனையின்றித் தலைநாளில் நீருமொரு
அகதிமனையை யடிமையொத்திக்கண்டீரே
உம்முடையசெய்கையும் எமக்கறியப்போதாமல்
என்னுடையவேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லவாத்தியா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
ஈசுவரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திராணிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோக சோதனைக்குப் போய்வாறேனென்றுரைத்தார்
நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாம்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனே தான்சுருட்டி
நன்றியுடனே புறப்பட்டார் நற்கணக்கர்
இட்டபடியே ஈசுவரனார் தான்கொடுத்தார்
கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போறோமென்றார்
அந்தக்கயிலை யரனார்கருவூலம்
நித்தமெழுதிவர நிமலரருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வசத்திற் சிறப்பாயிருக்குதுகாண்
பாமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
கோத்தவரிசைகளும் கொற்றவரேகண்டீரோ
பொன்னுலகைவிட்டுமல்லோ புண்ணியரே நீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்மாதாவு நீருமிகத்தவசிருக்க
உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தார்கண்டீரே
அண்டரண்டகோளமட்டும் அணுவளவுந்தப்பாமல
எழுத்தாணிபட்டோலை யென்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோ நீருங் கணையாழிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவரிடவாழ்வு
புதிதானகாரியமும் போய்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென

வாலவயசு வருமளவு நீரிருந்தால்
பாலனுய்வந்த பலன்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான் கிடைக்கும்
அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
புட்பமதுபோட்டு பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகனை யன்னைபிதாவாழ்த்தி
இந்திரவான்தேரி லேலறியேயுத்தமனார்

விருத்தம்

சென்றனனீசன்றன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு, நின்றனன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரில்லா வுமையாள் தானும், வந்தவென் மகனேயென்று வாரியே மோந்து கொண்டாள், மைந்தனு மங்குவந்த வரன்முறையியம்ப லுற்றான்.

வசனம்

அதெப்படியென்றால், சித்திராபுத்திர நாயனாரான வர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கயிலையங் கிரிவாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மனையுங் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து நிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக்கட்டி வாரி மோந்து கொண்டவுடனே சித்திராபுத்திர நாயனார் சுவாமி யிடத்திலும் அம்மாளிடத்திலும் அவ்விடத்தில் நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார், எ-று.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனுனுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனைநாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னவிவை எவ்வளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய்த் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனுதாவாய்
இந்திரனிந்திராணி இவர்கள்மனங்குளிர

புத்திரனுகவென்னைப் போற்றியேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திட்டார்
என்னையுமங்கே ஈன்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனே தானப்பசுவும் உன்கயிலைவந்ததுவே
மற்றுமொருபசுப்பால் கொடுத்தெனைவளர்த்தார்கள்
நன்ருய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும்
இந்தப்படியா யிதுவரையும்நானிருந்தேன்
இவ்விடத்துச்சிந்தையினுல் ஏக்கமிகவுண்டாகி
போகிறேனென்றுசொன்னேன் போர்வேந்தனப்போது
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்ருர்
அவ்விடத்திற்ருனு மிருக்கவேவேணுமென்ருர்
இங்கிருக்க நீதி எள்ளளவுமில்லையென்றேன்
அரன்கயிலைசென்று இவ்விடத்தில்நானிருப்பேன்
இங்குமங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்
என்று-சித்திராபுத்திரனுர் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
பசுவைமிகவழைத்துப் பாலன்வந்தான்கண்டாயே
என்றரனுர்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனுர் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
எழுந்தேயிருகொம்பால் இறங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனுர்தான்போன வழித்தடத்தைத்தானேக்கி
வந்தார்கயிலை மலைதனிலேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைக்கேளுமினி
சிவனுரிடத்திலே தேவேந்திரன்புலம்பி
புத்திரனுஞ்சத்துருவாய்ப் போனுனெனவுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்ட உமைபாகரேதுரைத்தார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னுயே
தாயாருகே தன்பிள்ளைவந்ததென்ருல்
பேயாஉனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிருய்நீதானும
நாட்டக்கணக்கும் நமனுர்பெருங்கணக்கும்
நன்மையுந்திண்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றே
எமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத

வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேநாமழைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருஇந்திரரே
போபபிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனரேஇந்திரரும்
ஈசுவரனார்தாமு மேற்றதொருபுத்திரரை
இப்போது நீயும் இயமனிடவாசலுக்கு
சித்தாந்தம்யாவுஞ் செய்யுமுறைப்படியே
அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
இப்படியேதானும் இயமனைத்தானழைத்து
கலியின்உபத்திரவத்தாற் களறிகள்தான்மிகுந்து
அபயக்குரலுண்டா மானதாலிப்போது
எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
என்றுநமனுககுச் சிவனுரிசைத்தபின்பு
நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தேயந்நேரம்
இருபேருமொன்றாகி ஏற்றவிடைதான்கொண்டு
நின்றபொழுதேபிர்ம்மா நிமலர் அருளாலே
இருபேருமவாழவென்று ஏத்திவிடைகொடுத்து
கட்டழகருடனே கனத்தண்டசூழமுடன்
குத்திடுங்கோடுகொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரம்மாவும்
வாகாய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார்மேல்
சிவனை நினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
தவத்தை நினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
தருமங்கள்செய்வார்மேல் சற்றுஞ்சொல்லாதேயென்று
புத்திகளுஞ்சொல்லிப் போகவிடைகொடுக்க
கருங்கடாமேலேறிக் கணக்கனையுந்தான்வைத்து
வலக்கடாமேலேறி வாரார்எமதருமர்
நல்லமுரசுசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
இருபேருமொன்றாய் இந்திரலோகம்புகுந்தார்
இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
பாரிலுள்ளோர்தம்கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
நாராயணாவென்று நாமமறியாதார்
பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணுதபாவியர்கள்
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
அம்பலத்தில்நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்

ஊராருடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்கள்
கல்லரக்கசடர் கணக்குப் படியாதோர்
சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்சூழாதார்
அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னேவாவென்பார்கள்
கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
சுற்றங்கொதிக்கச் சுறந்தபாலுண்டவர்கள்
பொட்டநாழிமரக்கால் போட்டளந்தபாவிடர்கள்
பின்னையழித்துப் பேசமுறச்சொன்னவர்கள்
உள்ளபொருளை இல்லையென்றேவுரைத்தவர்கள்
தூரவழிக்குத் துணைவரோமென்றுசொல்லி
ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துப்பறித்தவர்கள்
குளிசிலையின்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார் [வைத்தே
கொண்டமனையாள்வருந்த கூத்தியர்கள்தன்னை
மாதாபிதாவருந்த வயிறுவளர்த்திடுவார்
இட்டுண்டுவாழ்ந்தார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
நீட்டுப்புழைக்கையில் நின்றுமெள்ளக்கேட்டவர்கள்
சாவற்போர்செய்விக்குஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்குக் குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
இப்படிக்கொத்த விழிதொழில்செய்வோரையெல்லாம்
செப்பமுடன் நல்ல செந்தழலிற்றூன்போட்டுப்
பாசத்தைவீசிப் பதறவேதான்பிடித்து
நாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்தூரடிட்டு
உச்சித்தலைதனிலே யோங்கிமூளையெறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆணிதனை நிறுத்தி
கையிரண்டும்பின்கட்டாகக் கட்டியிருகால்பின்னி
மார்பைதுளைத்து மறுகதிர்பாம்புடனே
கூறியநாராசங் கொடுஞ்செவியினூடேற்றி
பாறையினிற்போட்டுப் பதறவிழுத்திழுத்து
வேறுவேறுயுடலை வெட்டியேபோட்டிழுத்துக்
காரமுள்ளவுப்பதனைக் கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்ப்போட்டிழுத்துப்
பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
இவர்-தங்களையெல்லாம் ஏழாநரகத்தில் [ண்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிக்கொண்டார்கா
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை

கொண்டகணவனுக்குக் கொலைமருந்துசெய்தவரை
வீதிவீதியாக விவரமாய்த்தானெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
பெற்றதாய்சொத்தைக் களவுசெய்யும்பேதையரை
அழைத்தஅம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குற்றமுரலுலக்கை யொதுங்கவையாக்கொடியவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
எந்தப்பதார்த்தமும் ஏற்றசுத்திசெய்யாரை
கண்டபோதொன்றுசொல்லிக்காணுமலொன்றுசொல்லி
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவரைப்
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள்தங்களையும்
நரகத்திலேயழுந்த நடுவோலைத்தானெழுதி
கள்ளர்களோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
குண்டுணிகள்சொல்லிக் குறளிகள்தான்பேசிச்
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை
கணவனைக்காணுமல் கன்னியவள்வீடுவிட்டுத்
தீர்த்தமும்மாடித் திருநாளும்பார்த்தவரை
பர்த்தாவிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
அவர்களைப்போல அணுக்கணக்குத்தப்பாமல்
செய்யவென்று நல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காய்விற்றிடுவோம்
செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்துவோங்கண்டீரே
எல்லாப்பிழையும் பொருத்தருளுமென்றுசொல்ல
அவர்களுக்குச்சொல்லி யழைத்தபடிதானெழுதி
வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்படைத்து
நெல்லுகளைநாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லிஎங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதிப்
பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துச்சாப்பிடுவோம்
ஏருதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்ல

இவர்களுமங்கே ஏற்றபடி தானெழுதி
அந்தச்சாதிசெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
பாவபுண்ணியங்கள் பகுத்துமேதானெழுதிப்
பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடன் ஏமாறிவந்தவர்க்கு
உடுத்தபுடவை யுகந்தளித்தோர் தங்களையும்
பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமாமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆலயங்கள்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
இடித்துபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
பொருந்தவுயிர்தனக்குப் போகநீர்விட்டவரை
இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலம் பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்களையும் பேணிநடந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணுமல்
வைத்துவகையில் வஞ்சகஞ்செய்யாரை
நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேயமாய்ச்செய்தவரை
மாதானம்கோதானம் வஸ்திரதானம்முதலாம்
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
நெருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
பிள்ளைபால்வார்த்தோரைப்பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
அதிதிபரதேசியருக் கன்னமிட்டுண்டவரை
பௌரணையில்நல்விரதம் பதியாயிருந்தோரை
பர்த்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவைமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
கணவரிடசொல்லைக் கட்டாய்நடத்தினரை
ஆறுகுளங்கள்தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
வழியைப்பறியாமல் வாகாகக்காத்தோரை

கன்றுபால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்து
ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்செய்வோரை
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
சம்பளமும்பணமுந் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையெந்நாளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுதோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
குருநன்றிசெய்நன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
விஷயங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
வண்ணான்நாவிதன்கூலிமனமகிழ்ந்தே தான்கொடுப்
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி [போர்
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்துத்
தப்பாமலீசுரனார் தனையடியிற்றான்சேர்த்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
அந்தவுலகத்தி லமரர்களைப்போலிருந்து
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
கயிலைக்குவடபுறத்தில் காவனமுண்டாக்கி
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கணக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்பூசைசெய்ய
பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகச்செய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதிப்
பாவைக்குத்தன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழகுபுழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
மிருகங்கள்வாழ்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
அகல்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்வளர்த்தி
முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்செய்தார்காண்
நூற்பாலம்மயிற்பாலம் நூதனமாய்செய்தார்காண்
காடுங்காடுங் கல்லுமிகவுண்டாக்கி

சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய் ஆயுதமும்
ஆயிரம்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுக்காய்ச்சி யேற்றபடி நிறுத்தி
செப்புத்தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதானிருத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை யந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசங் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தன்வரைக்கும்
வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து
தொறண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பரிந்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்பாற்போகலுற்ருர்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்புடனே நானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்ருர்
மாதாவின் தன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதருமராசனு மியல்பாக அருகிருந்தார்
தந்தையரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்ருகவேவாழ்வாய்
என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்ருனெடுத்து
கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணெய்ப்பலகை தன்னையெடுத்தங்கேதான்போட்டுப்
பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
எண்ணெய்க்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேணுமென்ருர்
எண்ணெய்க்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்கோதி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
மகேசுரபூசையை வன்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனசாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனுர்
நாடாளும்இந்திரரும் நாகமடந்தையரும்

தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடழுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியமையுண்ணவென்று தடவினார்முதுகதனை
அப்போதுமுத்தமனார் அவர்கள்முகம்நோக்கி
உன்வீட்டிலேயமுது உண்போயேயாமாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
என்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
நின்றுபரதவித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
அகமகிழச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்தென்னவென்று
போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள்பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்க அப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
கைதொழுதுபாலகனைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைபலாச்சுளையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்க
பாங்குடனேயுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைகழுவிசுத்திபண்ணிக் கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகத்தான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்தங்குரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கிலெழுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேயென்றுசொல்ல
ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையிலையறுத்துத் தானெனக்குப்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனென்மாதாவே
என்றுசொல்லிபேசி இருக்கின்றஅந்நேரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையிலுட்புகுந்து

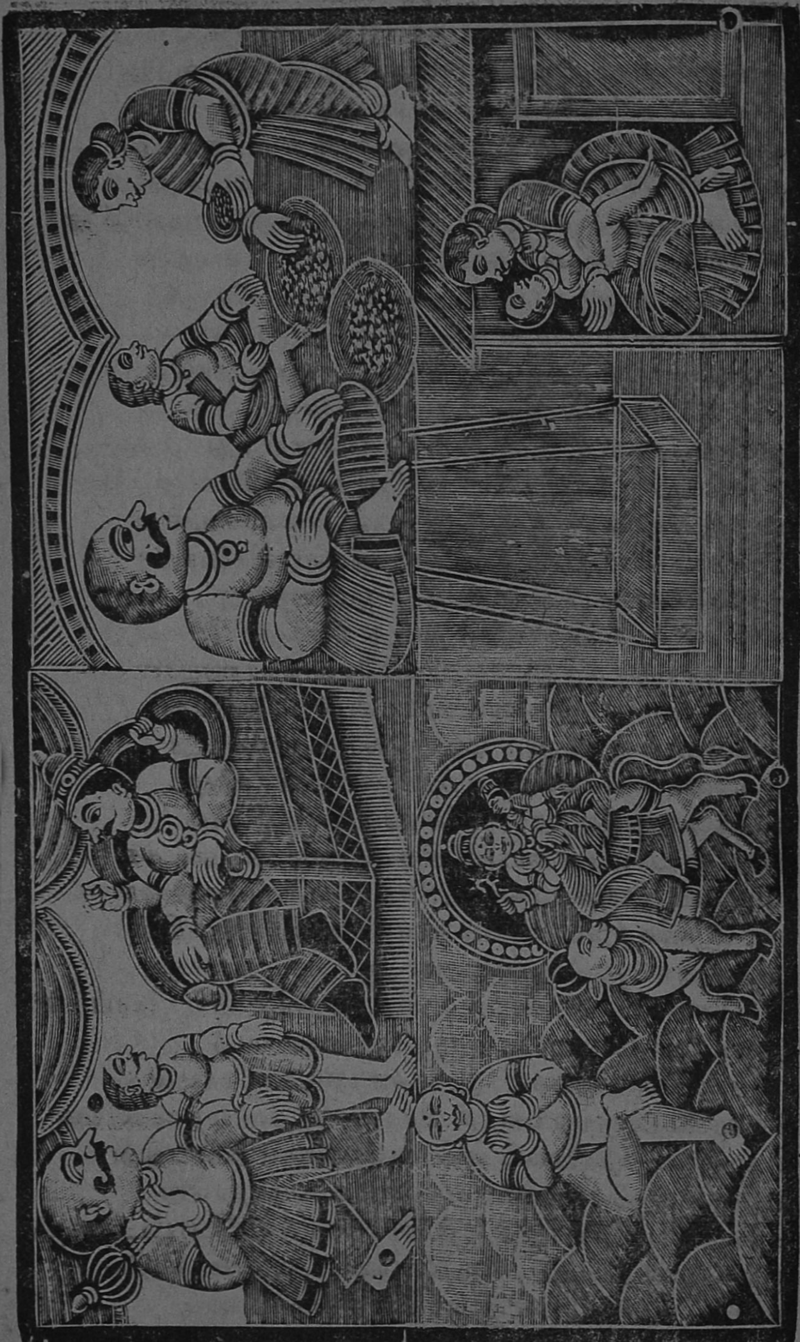

போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனுரைத்தான் பார்த்து
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திரனுருடனே இந்திராணியனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்திற் றமொருவார்த்தைசொல்வார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுனபெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்றான்
போனார்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
அப்பால் நடக்கின்ற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்
மிருகண்டன் நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்மிகவளர்த்த
வோமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
கம்பத்திலேறிக் கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதாள அக்கினியு மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமற் சருகும்புசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈராண்டோடெட்டுடனே
வருந்தித்தவசிருந்தான்மன்னிமிருகண்டன்
அந்தத்தவத்தருமை அரனுருந்தாமறிந்து
தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கரரும்
அப்போதுமையவளுமப்படியேதானுமவந்தாள்
இருபேருந்தவசியா யேகினார்தவத்தருகே
மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்காண்
அப்போமிருகண்டன் அரனுரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்

அய்யனேபோற்றிபோற் அறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாயாபோற்றி
பையவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
உய்யவேயடியேற்கன்பா ஒருமைந்தனருள்வாய்போற்றி

நடை

என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்
வாராய்மிருகண்டா மதலையைநாம்தருவோம்

சீராகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான்
அல்லதுகல்வியறி வுடையவனாயிருந்தால்
பதினாறுவயதனிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான்
ஆனதினாலந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
எந்தவகையா யிருக்கவேணுமென்றார்
அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனாய்த்
தவத்தினில்மிக்கோனாய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
தெண்டனிட்டபோது திருமதலைதானருளி
அம்மையுமையவளும் ஆனபரமேசுவரரும்
இடபமதிலேறி யேகினார்கயிலைதனில்
மிருகண்டனாரு மிக்கதவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
வேதங்களோதி விளங்கினார்மார்க்கண்டன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன் தானெடுத்து
மந்தாரைப்பிச்சி மறுவற்றபூக்களுடன்
சண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்தஅலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
கண்டியணிந்தைந்தெழுத்தைக் கருத்திலேதானமைத்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்றான்
அல்லும்பகலும் அரைநாழிகைபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்றான்

விருத்தம்

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றியடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழமண்சுமந்தாய்போற்றி
கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென்சென்னிமீதில்
முண்டகத்திருத்தாளானேமுத்தனேபோற்றிபோற்றி 1
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்சகாபோற்றியான்செய்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி. 2

நடை

இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்
ஆண்டுபதினாறும் ஆச்சுதேயாங்கவர்க்கு
அப்போதுயமதர்மன் அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதினாறுச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்யாரென்று எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
இயமதருமராசன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும் இனிமையாய்த்தானமைத்தான்
உங்கள்வயசு மொருபதினாறுச்சுதென்று
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனாரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தார்க்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்தாரேதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமூடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தஇயமனெனை யழைக்கச்சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் எமதூதரேங்கிநின்றே
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார்தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேமுரைக்கின்றோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

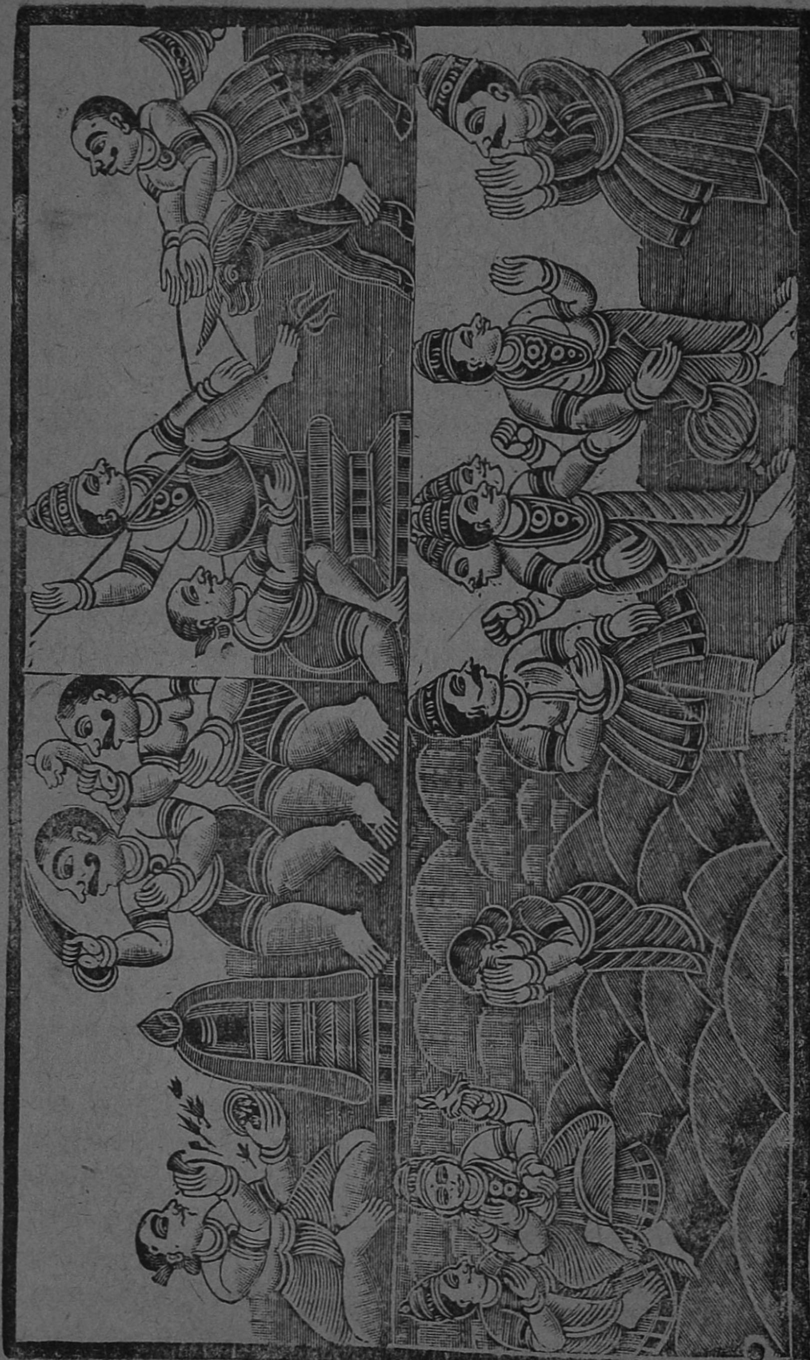

விருத்தம்

அரியுமயனுந் தெரியாத அரனை நோக்கி தவம் பண்ணிப் பிரியமுடனே மிருகண்டன் பெற்றபிள்ளை யுயிர்சோர, எரியுங்குஞ்சி யுளகூற்ற னெடுத்தாள் சூலத் துடன்பாசம், விரியுங்கனல்சூழுலகமெல்லாம் வெற்றி பிறக்கத் தோன் றினனே.

தெரியுங் கடல்போற்கோபமுண்டு சேனையெல்லாம் புடைசூழக், கரியமலைபோல் செம்பலைபோல் கடுக நடந் தான் வழியின்மேற், பெரிய கடாவினமீதேறிப் பிறை போல் வளர்ந்த யெயிறுகளும், எரியும் விளக்கின் சுடர்போல் இரண்டு விழியும் பொறிசிதற.

வசனம்

அஃதெப்படி யென்றால்: மார்க்கண்டனுக்கு வயசு பதினறு ஆனவுடனே இயமன் தூதர்களை யனுப்பிக் கூட்டிவரச்சொல்ல மார்க்கண்டனைவன் சுவாமி கைலையங்கிரிவாசர் கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டு வந்து தூதரை நிராகரித்து எமதருமராசனையுஞ் சட்டை பண்ணுமற் சொன்ன செய்தியைத் தூதரான வர் தருமராசரவினிடத்திற் போயறிவிக்கத் தருமரா ஜன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப் புப் பொறிபறக்க அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடு நடுங்கத் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத் தக்கதாக வயிரமுடி தரித்து புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரம்பேர் களால் தூக்கப்படாநின்ற உடைவாளும் சூரியங்கட்டி ஆயுதவரிசைகளிற் சில ஆயுதமும் இடுப்பில் வரிந்து கட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமு மெடுத்துக் கருங்கடாவின்பேரி லேறிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்கமூதி வீரமுரசறைந்து இருபுறமுஞ் சேனைத் தளங்கள் சூழ்ந்துவர ஆயிரங் காலாள் ஆயுதபாணிகளுடனே வரவும் ஒரொரு கொம்பு இரண்டு நாழிகை வழிப் பரப்பு நீளம் வளர்ந்திருக்கப் படானின்ற கருங்கடா வானது இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் படபட வென்று துடிக்கவும் அண்ட புவனங்களெல்லாம்

அதிரவும் வலது துடைதட்டி மார்க்கண்டனைத்தேடிப் புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்எமதருமர் மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதருமன் அங்குவரும்இரைச்சல்மிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன் தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்னசெய்வோமென்று ஈசுவரரைத்தானினைந்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்றான்.

விருத்தம்

கண்டான் பாலகன் காலனையுங் கண்ணில் மிகவும் நீர் ததும்பி, அண்டர் பெருமான் றனைப்பார்த்தே யடியேன் செய்த குற்றங்க ளுண்டானாலும் பொருத் தருள்வா யுற்றகால னென்னுயிரைக், கொண்டேயின்று போகாமற் கோவே காத்துக் கொள்வாயே.

என்றேயிறங்கி மார்க்கண்டன் இறையவன்பாதமலர் போற்றி, நின்றேதொழுது கும்பிட்டே நெடுமூச்செறிய நிமலனுமே, நன்றேயுனது பத்தியினி தமனுமுனைப் பற்றிடில் யாமுஞ், சென்றே தொலைப்போம் மார்க் கண்டா தெரிவாயென்றே செப்பியுடன்.

அஞ்சாதே நாங்காத்திடுவோ மானை முகவன்தன் றுணை, துஞ்சாதே நீ யவனுடனே சொல்லா லொன் றும் பேசாதே, மஞ்சார்பொழில்சூ ழுலகறிய மதியா துன்மேல் வருவானேல், நஞ்சார் கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக் கொல்வே மெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்து மலர்தூவிக் குறித்துன் பாதம் வணங்கிடுவேன், ஆலமுண்ட மிடற்றனே அடியே னெஞ்சங் கலங்காமற், சூலபாசந் தன்னுடனே சுற்றி நின்று என்னுயிரைக், காலன்கொண்டு போகாமற்காத் துக்கொள்வாய் கொள்வாயே.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அடியவர்க் கெளியாய் போற்றி, பித்தனே போற்றிபோற்றி பிறைமுடித்தாடி போற்றி, நித்தனே போற்றிபோற்றி நிருமலாபோற்றி போற்றி, யுற்றதோற் கூற்றவன்வந்தா லுதைத்துடன் கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளாயலைகடலா யணுவுக்கணுவாயாவருக்கு, நீதிப்பானாய் நிற்குணனாய் நினையார்க்கெளியோனாய்ச், சோதிவடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த் தோன்றுஞ் சிவனை மாமறலி, மோதிப்பாச மெறியவந்தான்முழுது நானுன் னடைக்கலமே.

வசனம்

இப்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக் கேட்டு எமதருமராஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

வாடா கெடுவாய்மார்க்கண்டா மறந்தாலும்விடுவேனோ, ஓடுகொண்டா ரென்செய்வா ருன்னைப்பிடித்துக் கொடுபோகிச், சூடாமணிசேர் வழியிரண்டுஞ் சொருகச்சூலத் தாற்குத்திக், கூடாஉயிரைப் பிடித்தே நான் கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன் வந்து உன்னை யழைத்தால் அதற்கு வாராமலிருந்து மேலான வார்த்தை சொல்லுகிறாய், உன்னை விடத் தக்கதில்லை. கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொண்டோடும் போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனைப் பயன்படுத்துகிறான், எ-று.

விருத்தம்

ஈசன்றன்னு லென்செயலா மிந்தப் பதத்தை யினியவரால், வாசஞ்செய்து மலரிட்டு வணங்கினாலு மாற்றறிது, மோசப்போதே னுன்றனக்கு முடிந்தநாளும் வந்ததுகாண், பாசங்கொண்டே யுன்னுயிரைப் பற்றி மிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழிய வயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே, மார்பைத்தட்டி எதிராடி வலிமைசொன்னாய் மார்க்கண்டா, பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேசுவரரும் பார்த்திருக்கக், கூறிட்டொளிர்வேல் தன்னாலே கொண்டுபோவேன் கண்டாயே,

வசனம்

அஃதெப்படியென்ருல்: எமதர்ம மகாராசனுனவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து, "அடா மார்க்கண்டா! நீ எத்தனை தவத்தோடுங் கூடிப் பூசை செய்தாலும் உனக்குப் பதினறு வயசுக்குமே லிருப்பில்லையே; கர்த்தன் தான் என்ன செய்வார்? அவர் பார்த்திருக்கக் கொண்டு போகிறே" னென்று கருங்கடாவின்பேரிலிருந்து கீழிறங்கி கோபத்துடன் சொல்ல மார்க்கண்டன் சிவனை துதிக்கிருன், எ-று.

விருத்தம்

அடியேன் தொழு நம்பானே யபயம் பரமேசுவரனே யபயம், துடிசேரிடையாள் கணவாவபயந்தூய நெல்லைப்பதியா யபயம், கடிசேர்சூலக் கர்த்தாவபயந் தூயநெல்லைப் பதியாயபயம், கொடிதாகுய கூற்றுவனைக் கொன்று சொடுப்பாயெலா வரமுமென்ன.

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கடனைப் பார்த்து சுவாமி யருளுகிருர்.

விருத்தம்

வந்துபயந்தே யபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ்சாதே, யைந்துகரத்தன் றன்னுனையமர்ந்த நமனையனுகவொட்டோஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தே யிருவென்று திருவெண்ணீற்றுக்காப் பணிந்து, மைந்தன் றன்னைத் தன்னருகே வாவென் றழைத்து வைத்தனரே

வசனம்

இப்படிக் கைலாசபதியானவர் மார்க்கண்டனைத் தன்கிட்ட வைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன் சொல்லுகிருன்.

விருத்தம்

கூசக்கிடவே னல்லவென்று கொடிய கோபத்துடனியமன், ஈசர்க்கெதிரே தழலெனவே யெரியுஞ் செக்கர்க்குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்று லவன்றன்னைப் பற்

றிப்பிடிப்போ மென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டு தான் வந்து பெரிய மலைபோல் நின்றனனே.

நடை

நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விரைந்துமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசத்தால் விமலனொடுமார்க்கண்டனைச்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்

வட்டச்சடையார் திருமுதுகை வலுவாய் மார்க்கண்டன் றன்னைக், கட்டிக்கொண்டான் தானிறுக்கக் கண்ணீர் நின்று மிகத்ததும்புஞ், சிட்டர்க்குறிய பிரானாருஞ் சிறுவன்றாலு மகப்படவே, துட்டக் காலன் பாசத்தைச் சுழற்றி யிழுக்கலுற்றானே.

வசனம்

அஃதெப்படியெனில்: எமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன் பேரிற் பாசத்தை வீசிட மார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத் தாவிச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள, அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது, அதைக் கண்டு மார்க்கண்டனானவன் றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு பற்றி யிழுக்கும்படி யாச்சுதே யென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வோடுகிறது சுவாமிக்குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்மராஜனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாழுமுலகி லருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, ஏழையாக வெழுந்திருந்து இடது காலை மிகநீட்டி, வீழவுதைத்தார் நிலப்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந் தானதிர, ஆழிவுடைந்தாற் போலியமன் அலறி வீழ்ந்தா னவனியிலே.

நடை

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்க பாதாளத்தேவிழுந்து

இறந்தானே இயமன் ஏற்றதொருசுவாரும்
மார்க்கண்டா நீயு மயங்காதேயென் றுரைத்து
என்றுபதினாறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே யுன்னை நாங்காத்திடுவோம்
என்றுசிவனா ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே
மார்க்கண்டன்றானும் மகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருந்தான்
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள்இறவாமல்
இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொறிந்து
சாவார்களில்லாமற் றனைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபெருகாதிருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்பூமாது பாரஞ்சுமத்தலற
இந்திரனார்தம்மிடத்திற் போவோமென நினைத்து
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுகண்டுசெல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்றுஇந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
முறையிட்டுசொல்லுகிறாள் மடிந்தான்காணமறலியுமே
என்னாற்சுமக்கக் கூடவில்லையென் றுரைத்தாள்
அப்போதுசித்திராபுத்திரர் ஆதாரவாய்வந்துநின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
ஆரமுலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன்செய்த பாக்கியத்தாற் பரமசிவனார் பாதத்தாற், காலன்பட்டு விழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்கள் காசினியிற் சாலமிகுந்து சாவின்றித் தரணிபாரமாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தை வருத்தமுற்று நாராயணனைப் போற்றினளே.

நடை

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமாதே
உன்னுடையபார மொழித்தருள்வேன்நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணக்கை அழைத்தேயருள்புரிவார்
தேவேந்திரலோகத்திற் றானிருக்கும்உத்தமரை
இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே

கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணரும்மை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
கூடவேதெண்டனிட்டுக் கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனிதானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழவே
நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறி
சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கைலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்வந்துவிட்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துவிட்டார்
சந்திரரும்சூரியரும் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து அரன்பாதம்போய்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த மகனைத்தானெடுத்து
நன்மையுந்தின்மையுந் நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றானார்களிகூற ஏற்றசித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவனருகில்சென்று செப்புகிறார் நல்வசனம்
எமதருமராஜன் இறந்ததினாற்பூமாது
சாவின்றிமிகுந்தவுயிர் தம்மைச்சுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்திடவே
பிரம்மாவுமந்நேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயசுபதினாறாய்ச் சிருஷ்டித்தோ நாமவர்க்கு
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துமவன்
தவத்தைமிகப்பாராமற் றானேதான்மாண்டார்காண்
புத்திக்குறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொருத்தருளவேணுமையா
ஆரிடத்திற்செல்வோம் அரனேநீரல்லாமல்

வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றார்
இப்படியேயானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே [ர்
சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்வா
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானம்செய்வோர் கனறுக்குப்பால்விட்டோர்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்தவர்கள்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
இவ்வளவுபேர்களையும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேபின்புசொல்வார்
ஏனையெழுப்பி யின்பமுடன்மகிழ்ந்து
கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லிக் கோமான்விடைகொடுக்க
அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழுப்ப
தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
வாய்புதைத்துதெண்டனிட்டு வணங்குகிறான்தானியம
அப்போதநார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை [ன்
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மைதின்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்
இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையுமனுப்பி [தார்
எமலோகப்பட்டணத்தைச் சேருகிறாரிருபேரும்
படைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
எட்டுத்திசையு மெங்குமேதான்முழங்க
திக்குத்திசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவர

தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனே தான்வரவே
இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்தியிட
வானம்புவியு மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
எமதருமன்மாளிகையில் எழுதுகின்ருர் நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
சித்திராபுத்திருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்ச்செய்யலுற்ருர்
மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கால்தானட்டி
இடப்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்க்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்ப்பந்தல்களை நன்ருகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்தவர்க்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
அதற்கானபேரை அவ்வழிக்குக்காவல்வைத்து
இதுதான்கயிலைவழி என்றுமேபுண்ணியர்க்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரை
திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தன்னருகே கேசவனைத்தானேக்கி
ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருவதற்கு
சிவஞானபத்தர் தரிசிக்கவருவதற்கு
பராசத்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமுமாளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்ருர்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகின்றவழியென்று வைத்தாரே தாதுவரை
வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
நெருப்புப்பரந்தெங்கும நிறைறெரியவுண்டுபண்ணி
சுண்ணும்புஞ்சோறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
போதெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானட்டி
கூரையுங்காவுங் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்

கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொருபாம்புடனே
அட்டைப்புழுக்குழியும் அரணைப்புழுக்குழியும்
நரகக்குழியும் நன்றாகவுண்டாக்கி
அரிதொருபாதகரை அடித்திழுத்துவரச்சொன்னார்
கல்லுங்காடுங் கடியமணல்பரப்பு
பாதகரைத்தண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
மேற்கேயொருவாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டி நிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைதிருகிச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
செப்புத்தூணட்டியதிற் றீயெரியநிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலேதூண்டில்களை எங்குமேதானட்டி
நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செய்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்
கிங்கில்யரங்கேகெட்டியாய்க் காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்க ளெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி இருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனுமங்கே வலமாகவந்துநின்று
அடியேனையிங்கே அழைத்ததெதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்க நீகேளு
சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியேயடிமுரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி அனுப்பினாரந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் ஆனைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை அன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்காலவழியேதான்
ஆனைதனிலே புறப்பட்டானப்போது
துர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
அரக்குமதுவை அளவின்றித்தான்குடித்தான்
பதினாலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்

ஆண்பால்பெண்பால் ஆகியேதான்பிறந்த
நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்றாகத்தான்றெரிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லிபண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறையு முழக்கினனப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே எல்லோருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரம்சிறுபிள்ளை அநேகபேர்தான்கூடி
இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றாரே
அப்போதுவள்ளுவனு மானைதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மேல் ஆனதொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிக்கோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்து காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கசங்கியேவள்ளுவனும்
கோபம்பெரிதாகிக் குணக்கேடாச்சொல்லிவிட்டான்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச்சொல்லிவிட்டான்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பொருக்கெனவேமொட்டுதிர
காயும்பழமும்கலந்துதிர வேணுமென்று
தினம்பிறப்பாயிரம்பேர் தினமிறப்பாயிரம்பேர்
கனமிகுதியேற்றமற் றாரணியும்பாரங்குறைய
என்றேமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடியடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
சித்திரபுத்திரர்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறைகேட் டவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
இந்தவகையேதென்றே எழுந்துமேதான்பிறகே
எல்லோருமொனறாய் எமலோகம்போய்ப்புகுந்தார்
நல்லதர்மராஜனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரேநீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருக்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தபின்முதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தேவள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னா ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்கச் சொற்றவறியடித்தவனை

கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவரச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
வாராய் நீவள்ளுவனே வாய்மதங்களேதுரைப்பாய்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்
இப்போதுவந்தகுறை என்னாலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி அம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் மூழங்கினேனம்முரசை [டேன்
பிள்ளைகள் துர்ச்சனரால் பிழைகேடாய்ச்சொல்லிவிட்
இந்தப்பிழையைப் பொருத்தருளவேணுமையா
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச்சொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லாம் மூறுதியாமென்றுசொ
மாயையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்துச் [ல்ல
சாராயந்தான்குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதனால்
வள்ளுவனைச்சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றார்
வள்ளுவன்றானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்
என்றேயமனார் இனபமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்படைத்தமனிதரெல்லாம்
அவரிடத்தில் ஏகினாப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்னமணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைத்தான்பூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
பட்டோலைகள்தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
அமராவதிபெருமாள் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
தர்மராஜாவின்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேஅப்போது
இமயனார்தன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
இக்கதையைக்கேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்பவர்கள்
பாடிப்படித்திடவே பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருப்பார்

ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே.

சித்திராபுத்திர நாயனர் கதை முற்றுப்பெற்றது.

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டி தன்கதையை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகான நற்பெயராள்
பூதலத்திற்செல்வம் பொருந்துமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னைசுற்றத்துடனே வருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
மூத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாகித்
தருமங்கள்தானே தவருமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்றுசற்றும் பக்கத்திலேகேட்டறியாள்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நாயகனர்தனிநோன்பு நாவினெடுத்தறியாள்
கணக்கரென்னசெய்தி கனவிலும்கேட்டறியாள்
மூப்பாலும்காய்ச்சி முடியாமல்வாழுகின்ருள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணுதலம் தரிசனங்கள்செய்தறியாள்
சித்திரபுத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருமராஜனிட மின்பமாய்தானுரைக்க
அவளுடையநற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிருர்
பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுபடைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்ருர்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டால் அமுதமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோடைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாகப்
பானகம்நீர்மோர் பதிவாகச்செய்துவைத்தாள்

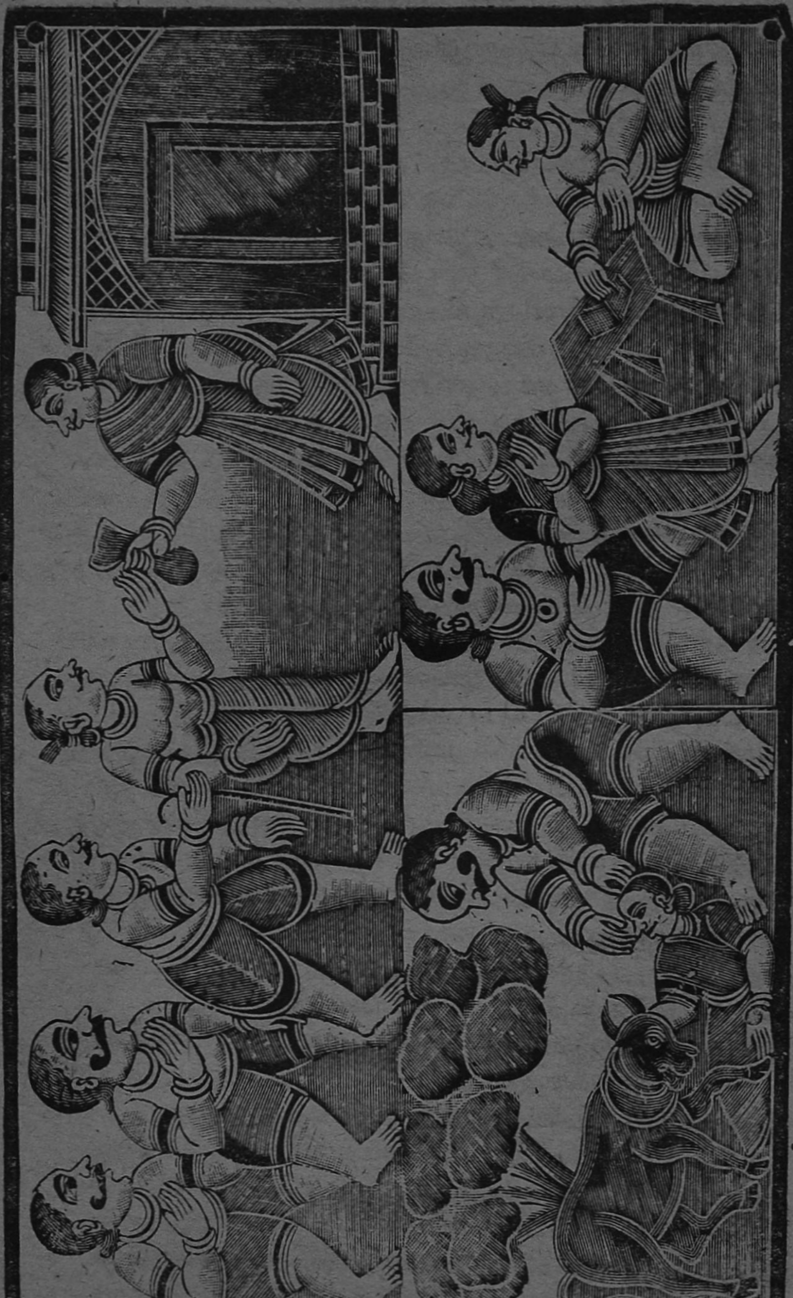

சித்திரைமாதத்திற்செழிப்புடனே நற்குடையும்
விசிரியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள் தணித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கருதிமுடித்துவைப்பாள்
வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடை மிகக்கொடுத்திடுவாள்
சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்திடுவாள்
நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள் தான்பறித்து
ஆலயங்கள் தன்னி லடைவாகச்சாத்திவைப்பாள்
தூரத்துக்குத் தூரஞ் சுமைதாங்கிகட்டிவைப்பாள்
காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைப்பாள்
பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதான்கொடுப்பாள்
வெட்டுத்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டிடுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்திடுவாள்
வேந்தனுக்கு அஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேறுதலைச்சொல்லி யடைக்கலங்கள் தான்கொடுப்பாள்
கன்னங்கள்குத்தி களவுசெய்பவருபவர்க்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவார்
ஏழைபரதேசியர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டிவைப்பாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கனிகள் தான்கொடுப்பாள்
அறுதைப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள்கண்டீரே
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்றுசெலவிடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
சம்பாரஞ்சொல்லுவதைத் தடையறவேதான்கொடுப்பா [ள்
இந்தப்படிதரும மெள்ளளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
விரதமும்நோன்பும் விரும்பாதபாவிமயன்று
கணக்கருக்கங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதானஞ்செய்தாலு மேந்திழையாள் தன்னைவிடோ [ம்
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல்
அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கைக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை யெவ்வளவுமதியாமல்
இருந்த அமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
ஏவினர்தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டீரோ

தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்து நிற்கும்
கப்பல்படகுமூதல் கரையருகேவந்து நிற்கும்
தீவுகளிலுள்ளவைகள் சேகரமாய்வந்து நிற்கும்
பசுக்களொருகோடி நிற்கும் பைங்கொடியாள்வாசலிலே
என்றுசொல்லி நற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
அந்நேரம்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியுடனே ஏற்றதோராயுதமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையும்தானெடுத்து
வந்துவளைத்தார்கள் மனையாட்டிவாசலிலே.
வாசலிலேவந்துநின்று வலிமையெல்லாங்கண்டார்கள்
அதிதிபரதேசிகட்கு அன்னம்கொடுக்கிறதும்
கூனர்குருடர் குறைக்கால்முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனேசெய்கிறதும்
இத்தனையுங்கண்டு இயல்பான தூதுவர்கள்
அமராவதியாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
இவளை நாமழைத்துப் போனோமேயாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரோ
அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டீரோ
என்றுசொல்லித்தூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுந்தானெறிந்தார்
அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
கண்டாளே தூதுவர்கள் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியாள் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
வாருங்கள்மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரோ
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இன்னமுதுகொள்ளுமென
அப்போது தூதுவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்கள்
இந்நேரம்நாங்கள் இன்னமுதுகொள்வதில்லை
என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
வாருங்கள்மககளே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
தாய்க்குத்தாயாகி நானிருக்கவுங்களுக்கு
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியும்நான்தருவேன்

அஞ்சாமல் நீங்க ளன்னம்தான் புசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
இவ்விடத்தில்யாமமுது புசித்தோமேயாமாகில்
எங்களிடநாயனூர் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால்நாங்க ளமுதுபுசிப்பதில்லை
இருந்தராசாளும்மென்று ஏகினூர் தூதுவர்கள்
வந்துவணங்கி மலரடியைத்தெண்டனிட்டுச்
சித்திரபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
செட்டிச்சியாலெங்களைத் தீக்குழிவிற்போட்டாலும்
செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லக்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னுளோ
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
என்னுன்புகொண்டு என்றனையும் நினையாமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிகுறும்புசெய்துகொண்டு தாணியிலிருப்பவளை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னூர்
என்றுசொல்லித்தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்பி
அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைந்தார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
நந்தவனம்வைத்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
சத்திரங்கள்வைத்துத் தயவாகநடக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தவருமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரம்அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பானகம்வாங்கிப் பசியாரக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனுக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினூர்கிங்கிலியர்

சித்திராபுத்திரனே சீமானேகேளுமையா
எங்களையும் நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென் றுசொன்னார்
அந்நேரமக்கணக்கர்க் கதிககோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைக்கூலி காட்டினளுதாரி
பானகம்வாங்கிப் பதிவாய்குடித்தீர்கள்
இதற்கோ அனுப்பிவைத்தே னென்றுரேயுத்தமனார்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
சினந்துமிகவுரைத்துச் சீரியேயப்போது
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள்தமையழைத்து ஏவினார் நற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்றார்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதே
இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
இவளெத்தனை தருமமினிதாகச்செய்தாலும்
நாயனுரைத்தபடி நான்விடுவதில்லையென்றான்
என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சிற
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமுமாடித் தெருவழியேவருகையிலே
பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
அப்போதுசெட்டிச்சி அதிககவலையுற்று
துக்கமுண்டாகத் துடித்ததேவலதுகண்ணும்
மயக்கப்பிறந்து மதிமறந்து அந்நேரம்
ஏதோகொடுமை இனிகேட்கவேணுமென்று
பூனைக்குறுக்கிடுதல் போந்தகூறலலவென்று
தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டென்று
என்றுசொல்லியம்மை ஏற்றதொருபாத்திரத்தில்
அமுதுகறிகளை யப்போதுதானெடுத்துச்
செயகண்டியடித்துத் தெருவெல்லாம்தான்திரிந்து
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
திட்டசட்டயாகச் செய்தாளந்நேரம்

ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியேநடத்தி
வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
இருக்கும்பதியில் இயல்பாகத்தானிருந்து
பேத்திமார்பாட்டிமார் பிரியமுடனேயிருக்க
பாலோடும்நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
சாந்தும்புனுகுஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்சூடித்
சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்துநின்றாளந்நேரம்
கண்டமராவதியாளும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
இருபேரும்நீங்கள் இன்னமுதுகொள்ளுமென்றாள்
சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
அப்போதுகூற்றுவனு மானப்பிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்நான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றாள்
பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திழையாள்தான்கேட்கப்
பாலின்மேலாசையென்றாள் பிராமணியுமப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாரக்கொள்வதில்லை
கண்காணப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றாள்
இதுவுமொருசோதனையா வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆனாற்கறந்து அடைவாய்த்தருவேனென்றார்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
கராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொள்ளவந்தகூற்றவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து
கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அணைவதற்கென்று அமராவதிவரவே
அப்போதுபசுவுக் கதிகோபமுண்டாகி
காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
வைக்கல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
குத்தியெடுக்கக் கூறியகொம்பதனால்
இருந்தாள்அமரா வதியுமிகக்கலங்கிக்
கதறக்கொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்

ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தான்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைக்குறுக்கிடவும்
துர்குறிகள்காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணாததெண்ணி யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாரப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
இருப்புத்தடியால் இரக்கமற்றுத்தானடித்துப்
பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிறுபிடித்து
அடித்தாளேகூற்றுவனும் அமராவதியாளைக்
காமவல்லியென்றுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
ஆகாயமின்னொளியு மதிகோபத்தோடுவர
இரும்புத்தடிமுறிந்து இரக்கமுற்றுத்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவளையுந்தான்தெரிக்க
அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே
இவளைநாம்விட்டுவிட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கண்சிறித் கொலைக்கழுவிற்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று
இருபேருமாக நினைத்துமேதாமுணர்ந்து
வலைக்கயிறுதானெடுத்து வய்யவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்
சித்திராபுத்திரருஞ் சீரியேயேதுசொல்வார்
தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுந்தன்
பின்கட்டாய்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்றார்
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்

சித்திராபுத்திரனார் சீமானார் தாம்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
அந்தப்படியவர்கள்செய்ய அமராவதியாளும்
பானகமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே இயல்பான நற்கணக்கர்
மழுவையும்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சந்தனச்சேராகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்து
கயிறுதெரித்துக் கடுந்தூரந்தான்விழவே
கணக்கருக்கப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
முந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டூடே
கல்லுங்கறடுங் கார்முள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிழுங்களென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்க
இந்தப்படிகாடெங்கும் இழுக்கின்றார் தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புட்பங்கள்தான்சொரியப் பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்துபுனுகுசவ் வாதுமணந்தான்வீச
தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகப்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
தருமங்களானதெல்லாந் தற்காத்துநின்றனவே
வந்தகாற்றுகூடக் கயிறுத்தெரித்ததுவே
ஓடிவந்ததூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇருக்குமென்றார்
கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுகள்தான்காய்ச்சி
காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு மபயமிடத்தொடுத்தாள்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றாள்
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனேதான்குடித்தாள்
அதையும்அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்

இருப்புலக்கையாலே யடியென்ருருத்தமனர்
அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனர்தாமறிந்து
சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரத்தளிர்த்ததுவே
கொல்லர்முகமுங் குளிர்ச்சிமிகவானதுவே
தாமக்குழலாலுந் தற்சொரூபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேவுத்தமனர்
அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
கைகள்தனைப்பின்னங் கட்டாகத்தானிறுத்தி
உச்சிமயிரை யொருமிகத்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முகந்து [தார்
ஆனைதனைக்கொண்டிடற அவிழ்த்துவிடுமென்றுரைத்
இந்தமொழிகேட்டுடனே ஏங்கினள்பைங்கொடியும்
அப்போதுதூதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து
காற்றும்புயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
எல்லாரையும தூக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைகுளத்தி லமுத்தவேதள்ளுமென்றார்
தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைகுளத்தி லமுந்திநிற்கும்பாவிகளும்
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாப்பிள்ளைநின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
பிள்ளையையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்துக்
கண்ணீர்துடைத்துக் கடுகவனுப்பினளே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினள்பிள்ளைதனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு

ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியுமப்போ சிவனை நினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குந்தகர்ந்தவுடன் செக்குலைக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதா துவர்க ளொருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதிசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாகவந்து
செக்குந்தகர்ந்தது செக்குலக்கைதான்முறிய
ஓடினார் தூதுவர்க ளொருவருமேதான்காணோம்
அமராவதியாளு மன்னைப்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை பாழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகதனைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினவே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாரவள்தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரந்தூதுவர்கள் அவள்தலையிற்றானெடுத்து
ஏழுதெருவும் இயல்பாகக்கூறிடவே
கொள்வாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்திலுள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியமைச்சற்றும் புகழ்ந்தறியாய்பாவியிடம்
எண்ணெயுப்பிண்ணாக்கு மினிவாங்கக்காலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத்
தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து [தார்
கழுத்துந்தெறிக்கக் கண்உண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அநியாயமென்றழுதாள்
அய்யகோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தோமே
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேனவர்வேணும்
விதியை நினைத்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றாளப்போது
அந்தக்ஷணமே யிறக்கினாளாயிழையாள்

தண்ணீர் தவிக்குதென்ருள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி நிறையவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்தமோரைக் குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து களைதீர்ந்தாள்செட்டிச்சி
பிராமணியுமப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருகிருந்துகேட்கலுற்ருள்
அன்னமேதேனே அமராவதியாளே
நீயெத்தனைதருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்வையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே இருந்துகணக்கெழுத
பசுவின்வயிற்றிற் பாலகனுய்வந்தவரை
அகத்தில்நினையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
புண்ணியனுர்வந்து பிறந்ததறியாளே
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளளவும்புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னுலேதானு முலகமெங்குந்தானறிய
கூட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோரணிகள்செய்கின்ருர்
என்றேபிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திராபுத்திரராம் சிவனுர்பெரும்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தாரே
காணுதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சீமானும்
அவரை நினையாம லல்லலெல்லாம்பட்டேன்
அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே [டாள்
செய்பிழைபொறுப்பீரென்று சொல்லியேதெண்டனிட்
கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திருப்பி திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேதமெல்லாந்தான்தணிந்து
என்னை நினைந்ததினுலும் இனிவருமெப்பிறப்பும்
இவளுக்குநற்பலனு மினிகொடுப்போமென்றுசொல்லி

ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினர்காண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவக்குறையுந்தான்முடித்து
சிவனை நினைந்து திருநீறுந்தானணிந்து
சித்திராபுத்திரரோ சீமானேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்துநின்றாள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமத்தையெல்லாம்நான் தவறாமல்செய்திடவும்
தன்னையிழுத்துவந்து இடறுகள்செய்வானேன்
வகைவிபரமாக வசனிக்கவேண்டுமென்றாள்
அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
உனாலேஎன்பேருலகமெல்லாந்தானறிய
செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்னோன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுத்திலாப்பாவியற்கு
நீபட்டதண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
உன்னாலேமோட்ச மடையவென்றேஉன்னைநான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள்கேட்டிடுவா
அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென [ள்
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணையில்
பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்சென்துவெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
திருநீரணிந்து சிவனைமிகவணங்கி
சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
வாழைக்கரும்பு வான்கமுகுவாழையுடன்
பழக்குலைகளாலே பந்தற்கால்தானிருத்தி
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான்தூக்கி

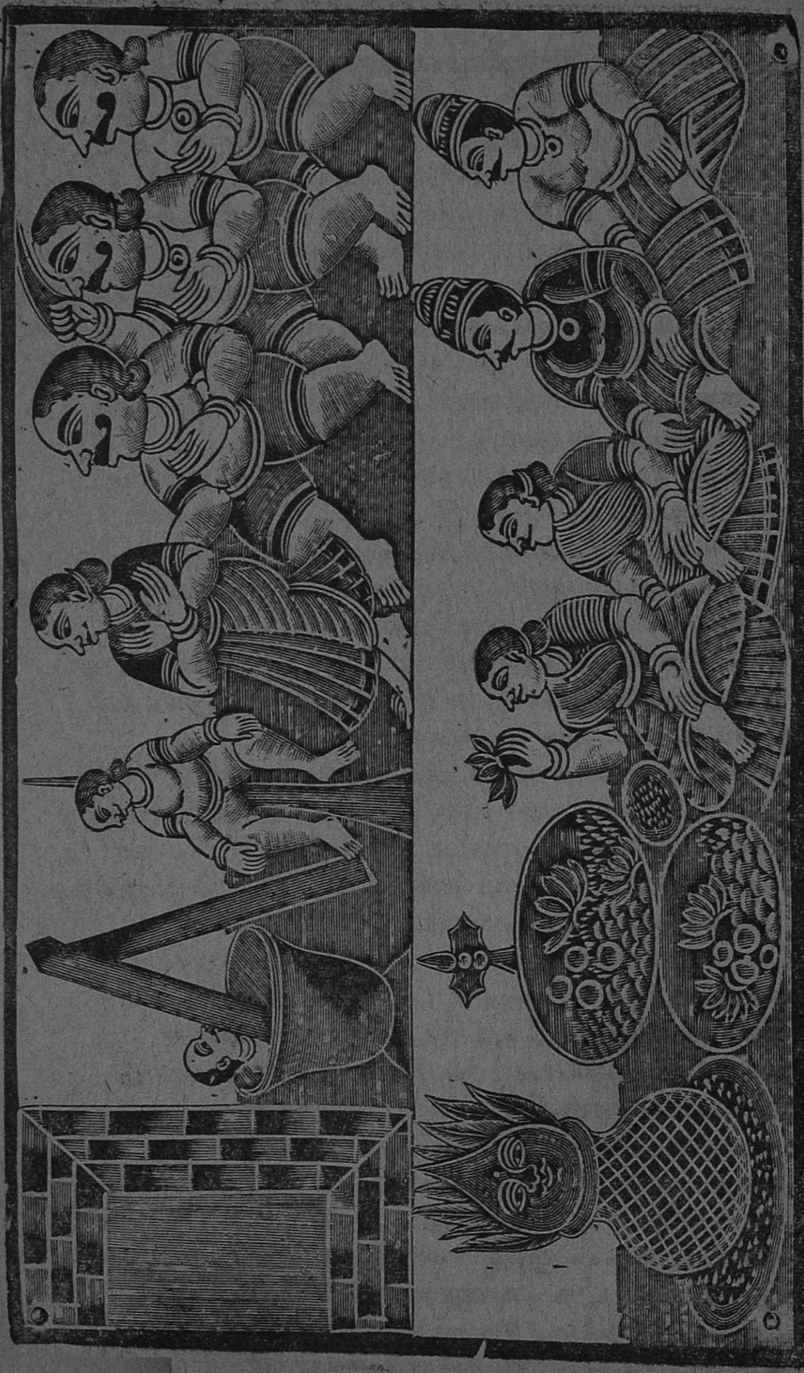

பல்கைதனைப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனைமுன்வைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிரைமரக்கால்தானும்வைத்து
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் மன்புடனே தான்படைத்து
கடலைதுவரை முதல் காராமணிப்பயறும்
பயறுவகையுள்ளதெல்லாம் பாங்குடனே தான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனே தானும்வைத்து
பொன்னிலெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
உப்புகற்பூர முள்ளதெல்லாம்தான்படைத்து
எள்ளுருத்தி ஏற்றதொருமுத்துகளும்
இத்தனையும் நன்றாய் இயல்பாகவைத்தபின்பு
புதுப்பானை தன்னிலே பொங்கலிட்டு கீழிறக்கி
திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
புகத்ருக்குநெய்யும பொறிககறியும்பாற்குழம்பும்
கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிறுமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேபநி டையாக நைவேதநிடஞ்செய்து
அரகாரவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
தூபபுகைக்காட்டித தோததிரங்கள்செய்துநன்றாய்
சூடன்பணிமாறி குழக்குரவையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆசாரியர்தன்னை அனபுடனே கூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாக கதைகள்படிக்கவைத்து
இனபமாய்தானிருந்து இக்கதையைதான்கேட்டு
கேட்டுமுடிந்தபினபு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
இந்தக்கதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கும்
எலலாப்பதமுங் கொடுப்போநாமேந்திழையே
புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பர்
இந்தப்படிநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றியென்று
இந்தபபடிகணக்க ரியலபாயுரைத்திடவே

நாயனுருரைத்தபடி நன்ருய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெருவோமுத்தமரே
சித்திராபுத்திரரே சீமானே நீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்குப்போய்ப் பொருந்தவேதான்வாழ்ந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்ருள்
நூறுவயதிருப்பாய் நூற்ருண்டுசென்றபின்பு
உன்னையும்தானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆனதினுல் நீயு மாக்கையழியுமுன்னே
பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்ல
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமின்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூறியகொம்பதினுல் கொன்றபசுந்தானும்
இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேநற்பசுவும்
அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளாருற்ருர்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடுத்திப் பட்டாடைமேற்போட்டு
மாலைகழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்தானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழக்கி
குரவைதனைமுழக்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தாகள் காரிகைக்குமப்போது

கொள்ளிகள்வைத்துக் குடமுழுடைத்தார்கள்
இந்தப்படியாக யிருக்குமந்தத்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளை அனுப்பினாந்நேரம்
மயானத் துறைக்கு வந்தாளேதேவியரும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டியார்தனக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையும்தின்மையும் நடுவெழுதவந்தவனே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தசீமானே
இப்படி நினைந்து ஏங்கினாளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம ஆல்போல்தழைத்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்றார் உறைமுறையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போஜனம்பண்ணுவித்துபோக விடைகொடுத்தாள்
தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
நாயனார்தம்நோன்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
நாயனார்தம்மிடத்தில் நன்றாயறிவித்தாள்
தர்மராஜாவுமப்போ தானுமிகப்பயந்து
ஸ்திரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
சித்திரைமாதப் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராய்பவுரணையில்
பறையோசைகேட்டும் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
பூலோகத்திலுள்ளோ புகழ்ந்துமனுஷரெல்லாம்
நாயனாதிருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள்
என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிட
பலகைகளைபோட்டு பாவாடைமேல்விரித்து [வே
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
தேங்காய்பழங்கள் சிறக்கவேதானும்வைத்து
சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
பருப்பரிசிபானகம பாங்குடனேதான்படைத்தும்
கறிவகையிலுள்ளதெல்லாங் கட்டாகத்தான்படைத்துப்
பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்

திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்தானும்வைத்துப்
புகதாருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்ய
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுதானணிந்து
ஏங்கிப்ரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனார் தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைந்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லவென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
என்னேன்புநலவிரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
வேணுமென்றுநினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளை அன்புடையமாதரசை
வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
பூலோகத்திலுள்ள புகுந்துமனுஷர்குறைத்தாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமிலே
சிவனுருமப்போது சிந்தையிலேமிகநினைத்துப்
பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்றனழைத்து
புத்திரநற்பிறப்பைப் பூவைமிகநீயும்
பூலோகந்தானறியப் போய்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
கையிற்பிரப்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்
தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
என்னுடனே நீயும் உரைத்திடுவாயுத்தமியே
அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
நாயனார்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குகிறோமென்றாள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
நாட்டுக்கணக்கர் நயனார்பெருங்கணக்கா
பூலோகத்திலுள்ள புகழார்ந்தமனுஷருக்கு
நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று

எமதர்மர்வாயலிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
பிறப்பும்வளர்ப்பும் போரானநல்வளமும்
தவத்தாளேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
தவத்தருமைகண்டு சந்ததியாள்வந்ததுவும்
பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறந்ததுவும்
சம்புதலத்திற் ருமரையாயிருந்ததுவும்
எல்லாக்கதையும எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
புத்தகமுந்தானும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டார்
சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொடுத் [தார்
மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரிசைபெற்று ஏகினுள்பார்வதியும்
புத்திரனுரிடத்திற்குப் போனதொருசேதியெல்லாஞ்
சிவனுருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
செப்பினுள்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
பூலோகந்தோன்றப் போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
புத்திரருமப்படியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
இயமரிடம்வருவதற்கு ஏற்றவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
இந்தக்கதையை இன்பமாய்க்கேட்டவுடன்
அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகிச்
செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்ருய்த்தழைத்ததுகாண்
கேட்டபேரெல்லோரும் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருந்தார்
நினைத்தபடிமுடித்து நீடூழிவாழ்ந்தார்கள்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுபலசென்றதுவே
நோன்புகள்செய்தாட்கு நூருண்டுசென்றவுடன்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
நோன்புமறவாமல் நூருண்டுதானிருந்தாள்
அவளையுமிங்கே யழைக்கவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற்கு கூட்டிவரவேணுமென்று
பூந்தோணுப்பினுர் புண்ணியனுரன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்

நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்ததனால்
சிவலோகம்போகிறேன் சகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெருங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி ஏற்றமொருஉத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்துக்
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தா
இந்தப்படிசொல்லி இருக்குந்தருவாயில் [ள்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய் ஏறினார்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்காண்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொர்க்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவனோடுமையாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிறக்க
புத்திரருமப்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்குப்
பிரம்மாவைப்பார்த்து பிறப்பிக்கச்சொல்லினார்காண்
அந்நேரம்பிரம்மாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
தலைமகளாகவே பிறப்பித்தாரந்நேரம்
தருமராசாவையுந் தலைமகனைப்பிறப்பித்தார்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினர்காண்
அன்னக்கொடிகட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
தவறாமல்நோன்பு தானிருந்தாரதுபார்த்து
எல்லோரும்அந்நோன்பை தானிருந்தாரதுபார்த்து
ஆனபடிவாழ்ந்தே ஆண்டுநூறானபின்பு

சித்திரபுத்திரருந் தேரையனுப்பினர்காண்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லை இருவரையும்
இன்னமுந்தான் பிறக்க வேணுமோ ஏந்திழையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்டு
இறப்பதும்பிறப்பதும் இனியெனக்கு ஆகாது
கலியுகங்கள்வந்து கலந்ததேபுண்ணியரே
நட்சத்திரபதவி நலமாகவளருமெனச்
சிவனரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைத்து
அந்நேரம்பிரம்மா அப்படியேசெய்துவைக்க
சிவனரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைக்க
நட்சத்திரபதத்தில் நன்றாகவாழ்ந்திருந்தார்
இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
மூங்கில்போலன்னை சுற்றும் முசியாமல்வாழியவே
பூலோகமெல்லாம் பொருந்திமிகவாழியவே
எல்லோருமநன்றா யினிதாகவாழியவே
சித்திராபுத்திரனர் சீமானும்வாழியவே
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புதககம்வாழியவே
நிலத்துள்ளமாந்தர் நெடுங்காலம்வாழியவே

அமராவதி கதை முற்றிற்று.

திருமகள் விலாச அச்சகம், சென்னை-1, —1966

ஸ்ரீ மஹா பக்தவிஜயம்

1-ம் பாகம் (6-தாஸர்கள் அடங்கியது) விலை ரூ. 7-00

2-ம் பாகம் (12-தாஸர்கள் அடங்கியது) விலை ரூ. 7-00

3-முதல் 6-பாகம் வரையில் (65-தாஸர்கள் அடங்கியது) விலை ரூ. 6-00

ஸ்ரீ பண்டரீபுர க்ஷேத்திரத்தில் கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிராநின்ற பக்தபராதீனனான பாண்டுரங்கனை வழிபட்டு முக்தி யடைந்ததுளஸிதாசர், நாமதேவர், துக்காராம், பக்தகபீர், ஏகநாதர் கோராகும்பர், புண்டரீகர், சக்குபாய் முதலான 83-பக்தர்கள் சரித்திரங்களை ஸ்திரீ புருஷ பாலர் முதலாயினோர்களும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு சுலபவசனநடையில் எழுதப்பட்டு ஆங்காங்குபொருத்தமாக அநேகபடங்கள் சேர்த்தும் வெளியிட்டிருக்கின்றோம். உயர்ந்த காலிகோ கட்டிடம் செய்துள்ளது. பக்திரசம் ததும்பும் சிறந்தநூல்

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராண வசனம்

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் விலை ரூ. 7-00

இவ்வுலகத்திலுள்ள வைதீக சமயத்தோர் யாவருக்கும் புருஷார்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்ள சாதனமாயுள்ளது வேதம். அதன் பொருளை விளங்கும்படி தெரிவிக்கவே புராணங்க ளேற்பட்டிருக்கின்றன; அப்புராணங்களுள்ளும் இராசததாமத புராணங்களிலும். சாத்துவிக புராணங்களே உத்தமமானது; அவைகளிலும் ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணமானது மிகச் சிறந்ததென்று வேதாந்திகள் யாவரும் ஒப்புக்கொண் டிருக்கின்றனர். ஏனெனில், ஜகத் காரண வஸ்து எதுவோ அதைபொதுவாய் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று வினவிய மைத்திரேய முனிவருக்கு தத்துவங்களெல்லாம் உண்மையாய் விளங்கும்படி சகல சாஸ்திர பண்டிதராகிய பராசர முனிவர் உபதேசித்தருளினர். இச் சிறப்பைக் கருதியே இப்புராணம்சிறந்ததெனக் கூறப்பட்டது. மேலும், சித்து, அசித்து, ஈச்சுரன், அவற்றின்சுபாவம், போக மோக்ஷங்கள், அவற்றைப் பெறுமுபாயங்கள், ஆகியவற்றை யெல்லாம் உண்மையாய் அறிவிக்கின்ற கிரந்தமாகும். விஷ்ணு புராணத்தை வாசிப்பதனால், தத்துவ விவேக முண்டாகும் என்று சங்கராச்சாரியரும் கூறியுள்ளனர். இவ்வருமையானபுராண ரத்தினத்தை தமிழ்ப் பண்டிதர் ஈச்சம்பாடி ஸ்ரீநிவாச ராகவாசாரியாரால் கீர்வாண பாஷையிலிருந்து தெள்ளிய தமிழ் வசன ரூபமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. சுத்தப் பிரதியாக அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோ கட்டிடம் செய்துள்ளது.

கிடைக்குமிடம்:— **B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,**
57, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு, மிண்ட் போஸ்ட், சென்னை-1.